

Armixxx

Všichni máme talent

Lenka Vašíčková

Každý z nás má na něco talent. Někomu jdou výborně jazyky, jiný exceluje v matematice a přírodních vědách, někdo píše skvělé povídky, další jsou vynikající sportovci.

Na naší škole máme takových dětí bezpočet. Celý rok jsme se Vás snažili o jejich úspěších informovat: znáte vítěze sportovních klání a závodů, víte, kdo uspěl v matematických a chemických olympiádách i kdo má na škole (a v celém Brně) nejlepší angličtinu. Seznámili jste se s největšími čtenáři, se školními básníky, v tomto čísle Vám představíme mladé spisovatele i žáky, kteří chystají školní projekt. Všechny tyto talenty se u žáků snažíme celoročně rozvíjet a máme velkou radost z jejich úspěchů.

Pak jsou tu talenty, které jako škola neovlivníme. Nemáme kroužek na výcvik psů, na parkour, hip hop, hru na housle, není tu tým mažoretek... Přesto u nás máme žáky, kteří tyto a mnohé další věci umí a jsou v nich opravdu dobří. Mnozí z nich nám své umění předvedli v letošním ročníku Talent Show – naši redaktori ty nejúspěšnější z nich pro Vás vyzpovídali.

To jsou ty další talenty, které tu máme: naši mladí redaktori Armixxxu, třetáci a pátáci, kteří s námi spolu-vytvářejí tento časopis.

Každý z nás má na něco talent, každý jsme výjimečný. Moc Vám, žákům, přeji, abyste své talenty stále rozvíjeli. A naší škole přeji, aby Vás v nich i nadále dobře podporovala.

Léto 2019

Vážení rodiče, milí žáci,

obdrželi jste čtvrté číslo informačního časopisu Základní školy Brno, Arménská 21, p.o., který pro Vás čtvrtletně připravujeme.

A co nám přineslo čtvrté čtvrtletí?

Žáci devátých ročníků mají za sebou přijímací řízení a jsem velice rád, že drtivě většině vyšlo jejich přání. Žáci obou stupňů postupně vyrážejí na školy v přírodě, případně výlety, které se jistě i přes nepřízeň počasí vydaří.

Dne 31. května jsme předali staveniště a začala dlouho očekávaná rekonstrukce školního bazénu.

Na léto připravujeme úpravu ranní družiny a výměnu zářivek v řadě tříd, která bude spojena s jejich výmalbou.

Dále dokončujeme úpravy školního vzdělávacího programu a zpřesňujeme školní řád – s oběma dokumenty budete samozřejmě po projednání ve školské radě seznámeni.

Děkuji za všechny Vaše podněty a budu se těšit na další spolupráci.

Příjemné letní dny
a zasloužilý odpočinek
přeje

Petr Holánek

Žákovského parlamentu

Ve středu 15. května proběhlo předposlední setkání Žákovského parlamentu. Na této schůzce pracovali členové parlamentu ve skupinách po ročnících. Měli zhodnotit práci parlamentu v tomto školním roce a zamyslet se nad tím, co by bylo potřeba zlepšit v parlamentu a ve škole. Také se měli pokusit sepsat návrhy na aktivity na příští školní rok.

4. třídy: Děkujeme panu řediteli, že se mu povedlo zařídit konečně opravu bazénu. Chválíme docházku žáků na parlament. Příští rok bychom chtěli více schůzek a Editu Staňkovou za předsedu parlamentu. Byli bychom rádi, kdyby se příští rok podařilo opravit sprchy.

5. třídy: Na parlamentu se nám líbilo, dobře fungoval. Práce s kolegy páťáky šla dobře. Všechny akce se nám líbily. Už se těšíme na příští rok, budeme dál rádi chodit na parlament.

6. třídy: V příštím roce bychom chtěli setkání s nějakým politikem, besedu o Evropské Unii. Uskutečnit výlet do Terezína a do zahraničí.

7. třídy: Líbilo se nám setkání se starostou, někteří z nás se s ním setkali poprvé a dověděli jsme se plno zajímavých informací. Byli jsme spokojeni s akcemi jako Noc bez drog a lyžařský kurz. Příští rok bychom chtěli mít parlament jednou za tři týdny. Bylo dobré, že za námi párkrát zavítal pan ředitel. Příští rok pana ředitele pozveme častěji. Chtěli bychom uskutečnit více výletů na 2. stupni a nějaký vánoční koncert v tělocvičně. Vymyslet více soutěží. Ve škole mít kroužek angličtiny.

8. třídy: Dobré akce v loňském roce. Jsme rádi, že jsme přispěli na dětskou onkologii Krtek. Na příští rok navrhujeme, aby se např. 5 členů scházelo každých 14 dní. Rádi bychom měli větší a lepší obědy. Chtěli bychom hodiny vaření. Bylo by dobré, kdyby byl na škole školní psycholog.

9. třídy: Příští rok pozvat politiky, chodit na diskuze. Doporučujeme střídat žáky ve vedení parlamentu, aby si to každý vyzkoušel. Podařilo se uskutečnit řadu dobrých akcí a bylo by dobré je zachovat.

V pátek 21. června se uskuteční poslední schůzka parlamentu, na které p. uč. Hůrková a pan ředitel zhodnotí práci parlamentu za celý školní rok a odmění práci jednotlivých členů.

Jolana Hůrková

Nový vizuální styl školy

zšerménská

V rámci moderní prezentace naší školy jsme zavedli nové logo školy včetně dopisních a hlavičkových papírů. Autorkou vizuálního stylu je paní učitelka Mgr. Kateřina Slezáková, která jej vytvořila v rámci své absolventské práce. Logo budeme využívat rovněž při sportovních a dalších akcích.

Petr Holánek

Naše letošní úspěchy

Ivana Coufalová

Září

5. - 7. 9. 2018 – Republikové finále **OVOV** účast Aleš Toman, Hynek Žlůva, Adam Dastych

Říjen

27. 10. 2018 – Celostátní pěvecká soutěž **Lyra** – 2. místo Klára Pěchoučková

28. 10. 2018 – Literární soutěž KJM **Moje město, můj kraj za sto let** – I. kat. 1. místo Eliška Borešová, 2. místo Anežka Kalábová, 3. místo Natálie Konvalinová, II. kat. 1. místo Daniela Bébarová, 2. místo Hana Vrbasová, 3. místo Jaroslav Truneček. Výtvarná soutěž čestná uznání Lucie Jurečková, Inka Babánková, Jan Maňoušek, Tomáš Ručka, Lukáš Chudík, Matyáš Sojka

Listopad

1. - 3. 11. 2018 – **Mezinárodní plavecké závody v Chanty-Mansijsku** v Rusku reprezentace ČR Martin Moliš, Clementina Francová, Franziska Ida Schmid, Ondřej Havrlant, Adéla Mátlová

13. 11. 2018 – **Světový den laskavosti** – vítězství v celostátním kole kolektivů třídy 6. A

21. 11. 2018 – **Závody ve šplhu** – 1. stupeň obvodní kolo Filip Filípek 1. místo, Adam Dastych 2. místo, v městském kole Adam Dastych 1. místo

27. 11. 2018 – **Krajské kolo v plavání** (bazén Tesla na Lesné) - 1. místo Petr Honek, Aleš Doležal, 2. místo Dominik Adamec a Michal Kubín

Prosinec

1. - 2. 12. 2018 – **Mistrovství ČR v plavání** v Mladé Boleslavi a v Prostějově – 4x 1. místo Clementina Fraňková, 2. místo Martin Moliš a Adéla Mátlová, 1., 2. a 3. místo štafetový závod žáci ZŠ Arménská

8. - 9. 12. 2018 – Plavecké závody o **Pohár Moravy** v Třebíči a v Brně – 1. místo Valerie Vlková, 3. místo Adéla Křepelková, Šimon Melichárek a Adam Rak, 1. místo ve štafetovém závodě žáci ZŠ Arménská

Únor

8. 2. 2019 – **Mladý chemik**, účast v regionálním kole – Tomáš Plšek

21. 2. 2019 – **Olympiáda v AJ** – 1. místo v městském kole Briana De Sousa Marquez

27. 2. 2019 – **Městské kolo v plavání pro 1. stupeň** na bazénu ZŠ Arménská – 2x 1. místo Šimon Policar, 1. místo Valerie Zvěřinová, 2. místo Matyáš Sojka, Daniel Nádvorník, 3. místo Daniel Nádvorník, Matyáš Sojka, 1. místo Valerie Semotamová, Adam Rak, Valerie Zvěřinová, 2. místo Hynek Žlůva, Matyáš Sojka, 3. místo Michaela Ambrožová, Šimon Melichar, 1. místo štafety žáků 3. i 5. ročníků, 3. místo štafeta žáků 4. ročníků

Březen

2. 3. 2019 – **Plavecké závody České Budějovice** – Clementina Fraňková 2x 1. místo, 2. místo a 2x 3. místo, Adam Rak 1. místo a 2x 3. místo, Martin Moliš 2x 3. místo, Valerie Semotamová a Filip Staněk 3. místo

22. 3. 2019 – Plavecké závody **Jarní cena Žiliny** – Valerie Vlková 4x 2. místo, Adam Rak 3. místo

30. 3. 2019 – Pěvecká soutěž **Hanácký skřivan** 2. místo Klára Pěchoučková

Duben

6. 4. 2019 – Plavecké závody **O mokrého Emany** – Valerie Vlková 2x 2. místo a 3. místo

6. 4. 2019 – Plavecké závody **O cenu Brněnského draka** – Clementina Fraňková 4x 1. místo, Martin Moliš vítěz kraulového čtyřboje

11. 4. 2019 – Okreskové kolo **McDonald's cup** – 3. místo žáci 2. a 3. ročníku i žáci 4. a 5. ročníku

24. 4. 2019 – **Okresní kolo OVOV** – tým získal 1. místo, 1. místa Dominik Adamec, Martin Moliš, Franziska Ida Schmid, Lucie Francová, 2. místo Inka Babánková, 3. místo Adam Jašek, Emily Edesová, Ondřej Havrlant, Petr Honek

24. 4. 2019 – **Okresní kolo OVOV** – 1. místo Adam Dastych, Valerie Vlková, 2. místo Aleš Toman

27. 4. 2019 – **Závody mládeže v Jihlavě** – družstvo ve složení Martin Moliš, Adam Rak, Adéla Křepelková, Valerie Vlková, Matyáš Ulmann, Valerie Semotamová, Filip Staněk přivezlo 12 stříbrných medailí a 6 bronzových medailí

Květen

4. 5. 2019 – Plavecké závody **Májové Brno** – 3. místo Martin Moliš

9. 5. 2019 – **Pohár Rozhlasu** Moravská Slavia mladší žákyně – 1. místo Inka Babánková, Adéla Mátlová, Franziska Ida Schmid, Lucie Francová, Lucie Jurečková, Daniela Jedličková, Nicol Uherková

10. 5. 2019 – Celostátní literární soutěž **Náš svět**, Praha – 3. místo Lenka Peterková, čestné uznání Adam Mičánek, čestné uznání kolektivů žáků 2. B

17. 5. 2019 – Výtvarná soutěž **Bezpečně v kyberprostoru** – 1. místo Karolína Tichá, Daniela Jedličková

18. 5. 2019 – Plavecké závody **Krajský přebor mladšího žactva** Hodonín – Valerie Vlková 5x 1. místo, 1x 2. místo, Šimon Melichar 3x 2. místo, 1x 3. místo

25. 5. 2019 – Plavecké závody **Krajský přebor staršího žactva** – Clementina Fraňková, Martin Moliš, Lucie Francová, Adéla Mátlová, Jan Klobása, Filip Winter, Adéla Křepelková, Franziska Ida Schmid, Filip Staněk, Ondřej Havrlant, Adam Rak, Valerie Semotamová a Matyáš Ulmann získali celkem 13 zlatých, 18 stříbrných a 18 bronzových medailí

27. 5. 2019 – **Krajské kolo OVOV** – 2. místo Valerie Vlková, 3. místa Franziska Ida Schmid a Inka Babánková

29. 5. 2019 – **Sportovní olympiáda dětí ZŠ Svážná** – 3. místo Mirka Willmannová

Od našich prvňáčků

Hana Fajtllová

Máme rádi zvířata, protože jsou chlupatá, mají hebkou srst a milujeme nejen zvířata se srstí. V Lužánkách jsme si prohlédli mnoho druhů, přes obojživelníky, plazy, ptáky a savce. Pan učitel nám o všech řekl nějaké informace, mohli jsme si je pochovat a pohladit. Paní učitelce se nejvíc líbily rybičky. ☺

V pondělí jsme se jako archeologové vydali na výpravu do Punkevní jeskyně a propasti Macocha. Projeli jsme se vláčkem, vystoupali jsme nad propast, do které jsme se podívali, závěrem jsme se projeli na lodičkách. Výlet byl super, získali jsme spoustu nových informací a zážitků, i počasí nám přálo.

Celý svět od roku 1990 dne 22. 4. slaví ekologický svátek Den Země. Letos, tak jak každý rok, jsme se vydali na Červený kopec za panem učitelem Slaninou a jeho studenty, kteří nám opět připravili veselé a zábavné dopoledne. Tento rok jsme se zabývali vodou, která je pro nás všechny velmi důležitá.

*Naše země ta se točí,
i když nemá nožičky,
zvesela si neposkočí,
shodila by hvězdičky.*

*I když jsme jen malé děti,
umíme už třídit smetí,
modrá, žlutá, zelená,
víme, co to znamená.*

Nám se třídění odpadu vyplatilo, za sběr mobilů jsme získali první místo v republice a za to jsme vyhráli výlet do ZOO Jihlava, Enviropolu, kde se třídí elektroodpad, a do třídičky odpadů společnosti ASMJ s.r.o. Už se moc těšíme.

Malí velcí čtenáři z 1. B

Celý rok jsme jednou za měsíc v pondělí chodili do knihovny na Lány. Moc jsme se tam těšili, vždy jsme se dozvěděli něco nového o knihách, ale i přírodě a naší společnosti. Naše poslední knihovna začala velmi slavnostně, čekali jsme na pana krále a učili jsme se pro něj slib.

Slibuji, že tímto klíčem odemknu každou knihu.

Vždy jsme před králem poklekli, řekli svůj slib a on nám předal klíč, který nám otevře každou knihu. Pan král nás všechny pochválil za to, kolik knih jsme přečetli, a za odměnu jsme ještě všichni dostali knihu, záložku a lízátko. Tři nejlepší dostali větší knihu, ti se umístili takto:

Jaroslav Bartoň 28 knih

Michal Glotzman 25 knih

Matěj Zicha 14 knih

Příští rok budeme s radostí chodit do knihovny zase.

1. B zkoumá fascinující život včel

Ve škole jsme v prvouce probírali hmyz, který opyluje naše rostliny, a z toho důvodu a také proto, abychom ze včeliček už neměli strach, nám paní učitelka objednala výukový program Fascinující život včel v Lužánkách. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací, např. že včela má pět očí a že se trubec sám nenají. Pod mikroskopem jsme pozorovali hlavu včely, křídlo a její žihadlo. Zahráli jsme si na včelaře, naučili jsme se poznávat všechny pomůcky pro včelaře, např. dýmák a rukavice. Na závěr jsme ochutnali včelí med, který nám všem moc chutnal.

Výlet 1. A a 1. B do Hodonína

V pátek ráno jsme vyrazili na expedici do ZOO Hodonín, kde jsme měli krátký zábavný program o šelmách. Paní nám předvedla krmení surikat a psa hřivnatého, který i když je šelma, miluje banány ☺. Poté naše expedice pokračovala na řece Moravě na Baťově kanále, kde jsme jako piráti hledali ukrytý poklad. Expedice byla úspěšná, poklad jsme získali a spokojení jsme se vrátili domů. V pondělí budeme pokračovat v ZOO Jihlava.

Jak jsme bojovali proti Voldemortovi

2. A, 3. C a jejich paní učitelky

V pondělí 13. května se kluci a holky ze 2. A a 3. C konečně dočkali. Jedeme na školu v přírodě!

Cíl: Hotel a Penzion Pegas ve Třech Studních na Vysočině. Kromě mávajících rodičů nás vyprovázelo i nesměle vykukující sluníčko. To bohužel opět zasněžilo až při zpáteční cestě.

V penzionu nás přivítali usměvaví, milí a vstřícní manželé Císařovi. Paní Císařová je skvělá kuchařka, o čemž svědčily prázdné talíře. Ubytování bylo pěkné, všude teplíčko.

Počasí nám moc nepřálo. Teplota mírně nad nulou, zataženo, foukalo, často déšť, občas mlha. Jeden den dokonce poletovaly i sněhové vločky! Není divu. Vždyť Tři Studně leží 733 m nad mořem.

V pondělí bylo ještě fajn, a tak jsme stihli prozkoumat blízké okolí, vyzkoušet průlezky, zahrát si fotbal, proniknout do tajemného lesa a zahájit velkou hru na téma „Harry Potter“.

Moudrý klobouk nás rozdělil do čtyř kolejí: Havraspár, Mrzimor, Nebelvír a Zmijozel. A pak jsme každý den plnili úkoly, hledali vitéály, abychom zničili Lorda Voldemorta a našli ukrytý poklad.

Za nalezené vitéály jsme dostávali na klobouk svítící hvězdy. Nejtěžší bylo překonat svůj strach na stezce za další hvězdou. Jako když šel Ron do Zapovězeného lesa k pavoukům. Sáhnout do poháru, který hlídal svítící duch, nebyla žádná legrace. Dokázali to všichni!

Ve čtvrtek nás neodradil déšť od hledání pokladu. Kromě dobrot na každého z nás čekal nový kamarád. Na nejúspěšnější Zmijozel sovy, na ostatní krysy.

Večer se nám moc líbilo zpívání při kytarě s p. uč. Ručkovou. Vypomohla jí i skvělá Eliška Grmelová. Pět druháků nacvičilo ve volném čase podle scénáře divadlo o Harrym a jeho třech dětech. Dobře nás pobavili. Díky!

Samozřejmě nám nemohlo uniknout MS v hokeji. Fandili jsme jak o život, až se penzion otřásl.

A pak přišlo balení a loučení. Díky počasí jsme neměli příležitost poznat okolí. Tak snad někdy příště obejdeme rybník Medlov, zajdeme ke studánkám Barborce a Vitulce, které inspirovaly hudebního skladatele Bohuslava Martinů nebo se projdeme po nejmenším „světovém náměstí“ (do roku 2012) nazvaném náměstím Evropské unie.

Víte, co znělo autobusem, když jsme dorazili do Brna? Jedeme zpátky!!!

Opičí dráha pro 1. a 2. ročník

Lukáš Polanský, 5. A

Naše třída 5. A se na Parlamentu dohodla, že uspořádá Opičí dráhu pro 1. a 2. ročník. Tato akce se pořádala 22. května v tělocvičně ve třetí a čtvrté vyučovací hodině. Děti musely nejen rychle běžet, ale i kličkovat mezi překážkami, válet sudy nebo se strefovat míčem. Na konci čtvrté hodiny proběhlo vyhlášení na respírku 1. a 2. tříd. Vládlo napětí, děti nevěděly, kdo vyhrál a co bude za ceny. Vytáhli jsme poháry a začali jsme vyhodnocovat vítěze. A jak to vše dopadlo?

1. třídy

1. místo Marek Mezník, čas 16,29
2. místo Tomáš Vráblík, čas 16,59
3. místo Jaroslav Bartoň, čas 16,70

2. třídy

1. místo Tomáš Juřica, čas 14,02
2. místo Filip Tošnar, čas 14,32
3. místo Ondřej Matějka, čas 15,60

Dívky 1. třídy

1. místo Iveta Galiová, čas 17,00
2. místo Karolína Fučíková, čas 17,88
3. místo Lara Lepková, čas 18,00

Dívky 2. třídy

1. místo Linda Spáčilová, čas 17,83
2. místo Eliška Hladišová, čas 18,88
3. místo Julie Kučerová, čas 19,20

Absolutní vítězové dostali bronzový, stříbrný a zlatý pohár, pro další kategorie jsme měli sladkosti a pro všechny diplom s mrštnými opičkami. Celou akci jsme si sami nachystali i uskutečnili, proto jsme rádi, že se dětem líbila. Všem výhercům podruhé gratulujeme a přejeme hezký zbytek školního roku a pěkné vysvědčení.

Olympiáda dětí 1. a 2. tříd

Karla Robková

Ve středu 29. 5. 2019 se uskutečnila na ZŠ Svážná tradiční Olympiáda dětí 1. a 2. tříd. Počasí závodníkům moc neprálo. Mírný déšť, ani chladnější počasí je však nepřinutilo k ústupu. Všichni soutěžili s velkým nasazením. Olympiády se zúčastnilo celkem 18 brněnských škol. Bojovalo se ve třech disciplínách: běh na 50 m, skok do dálky a hod míčkem. Za naši školu byli nominováni čtyři prvňáčci a čtyři druháci.

Zde jsou výsledky:

- 1. třídy:** Mirka Willmannová 1. C 3. místo, Karolína Fučíková 1. C 9. místo, Filip Durna 1. C 21. místo, Dominik Durna 1. C 32. místo, družstvo 10. místo
- 2. třídy:** Jasmin Dufková 2. A 37. místo, Kristýna Papajoanu 2. A 39. místo, Tomáš Juřica 2. A 6. místo, Filip Tošnar 2. A 21. místo, družstvo 16. místo.

Všem sportovcům děkujeme za reprezentaci školy a příkladné chování. Mireče gratulujeme k velkému úspěchu! Poděkování patří i žákyním 7. B Zdeňce Kordové a Martině Leberové, které děti na závody doprovázely.

Naši spisovatele zvítězili v celostátní soutěži

Šárka Ročková

Naši žáci měli letos opět příležitost zúčastnit se Národní soutěže dětského literárního projevu Náš svět. Soutěž vyhlašuje Národní institut pro další vzdělávání při Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Cílem soutěže je podpořit nadání a tvořivost všech dětí z České republiky ve věku od 6 do 15 let, ať už jednotlivců, či celých kolektivů. Jsme pyšní na to, že i my v této celostátní soutěži míváme své vítěze.

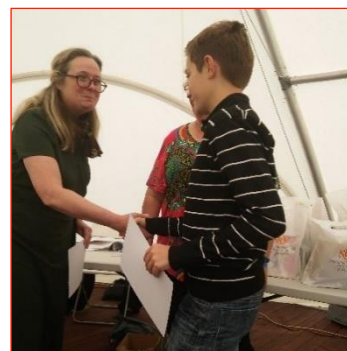
Také letos se naši žáci skvěle umístili, a to hned ve dvou kategoriích. Mezi jednotlivci od 6 do 11 let stanula na 3. místě Lenka Peterková ze 4. A s povídkou Smutné prase domácí, čestné uznání získal Adam Mičánek z 5. B za povídku Úspěšný chovatel morčat. V kategorii kolektivních prací obdrželi čestné uznání žáci a žákyně 2. B, kteří

vytvořili krásný sborník nazvaný Příběhy létajícího koberce. Slavnostní předávání cen proběhlo 10. května v Praze na knižním veletrhu Svět knihy 2019.

Když děti jeví zájem o literární tvorbu a mají chuť své myšlenky utřídit do krásných a smysluplných textů, je to radost a obohacení. Cesta k takovým cílům je však dlouhodobá, někdy i krkolomná, a žádá cílevědomou práci na rozvoji myšlení a tvořivosti dětí od samého začátku školní docházky. Neméně důležitou stránkou je rozvoj slovní zásoby, která dovolí myšlenky zachytit jak v mluvené, tak i v psané podobě. Vítězství na úrovni republiky je pak pro všechny velkou odměnou.

Na závěr bych chtěla poděkovat za účast všem žákům, oceněným i neoceněným, jejich rodičům, kteří své děti podpoří souhlasem s veřejnou prezentací, paní učitelce, která soutěž na škole zprostředkovává a zaštiťuje, učitelům, kteří jednotlivé práce vedou a dají prostor dětem se projevit, ale také vedení školy, které aktivity pro nadané a talentované děti podporuje. Děkujeme!

Na kouzelném koberci zaletíme do říše fantazie...

Maminkám

Yvona Vráblíková a 4. B

Pro maminky z lásky tvoříme obrázky... Milé maminky, naučili jsme se ve škole ubrouskovou techniku a vyráběli jsme Vám tajně dáreček, abychom Vás k Svátku matek překvapili! Moc děkujeme za všechnu Vaši lásku a péči a věříme, že se Vám náš dárek líbil!

Jak jsme si ve 3. A psali na ŠVP deníky

Náš nejlepší den začal 3. 6. Jeli jsme s naší třídou na školu v přírodě. Cesta trvala zhruba hodinu – a pak to začlo. Dojeli jsme na místo a hned jsme s Květuškou řekly óóó!
Yasminka a Tereza

A hlavně jsme stavěli hráz a jako těsnění jsme používali trávu!!!!
Lukáš Ch.

Včera jsme si opékali špekáčky. Mně špekáčky nechutnají, tak jsem si opekla rohlík. Dost se mi připálil.
Verča

Ubytovali jsme se v hotelu, a protože je to v přírodě, máme na pokojích pavučinu a pavouky. Pak jsme vyrazili na louku, kde jsme hledali lístečky se svým jménem, abychom věděli, ke kterému rodu patříme. Jsem v rodě Nosticů.
Artur

Dopoledne jsme šli hledat do potoka bílé zlato. Byla tam sranda, ale byl jsem víc mokrý než suchý.
Patrik

Potom jsme šli k řece hrát fotbal. Polívka sice nic moc, ale karbenátek a bramborová kaše s pažitkou byla výborná. Je to tady zábava. Tohle jsem nečekal!
Štěpán

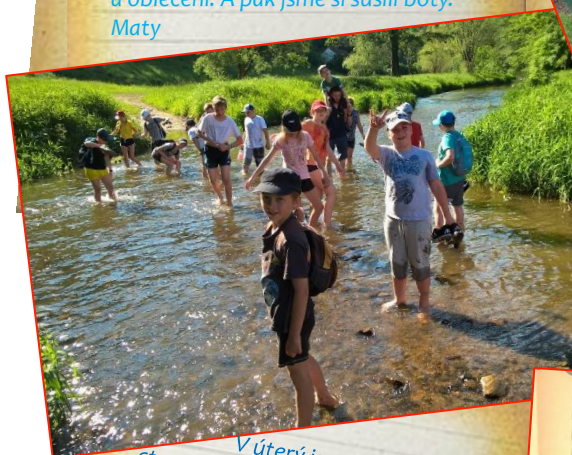
Večerní hra no teda! Plazili a sfoukávali svíčky.
Štěpán

Dnes jsme zažili pokladovku, honbu za pokladem. Byla to dlouhá a nebezpečná pouť. Až jsme došli na konec, vybrali jsme si odměny.
Lukáš B.

A pak jsme šli kolem řeky a pak jsme šli řekou. A pak jsme šli zpátky a prošli jsme bahnem. A pak jsme šli na hotel a tam jsme si umývali věci a oblečení. A pak jsme si sušili boty.
Maty

Po obědě jsme šli na pokladovku. Hned první stanoviště bylo o matice, druhé stanoviště o starých písmenech, třetí o..., o... To už si nepamatuji, ale pamatuji si, že jsme byli poslední.
Veronika

Jednou v noci nám paní učitelka řekla, že se máme obléct do tmavého oblečení. Pak jsme mohli hrát a museli jsme se plazit a měli jsme jen tři životy.
Květuška

Včera jsem trochu zaspal, ale jen o 45 minut. Až jsme se dnes ráno dobalili, museli jsme vynést koše a uklidit tam po sobě. Paní učitelka po nás pokoj zkontrolovala a s kufry jsme sešli ze schodů. Pak přijel pan řidič s autobusem. Měl tři minuty zpoždění!
Štěpán

V úterý jsem plnil rytířské ctnosti. Ctnosti zní: Zkušenost – dvě hodiny jsme měli bobříka mlčení.
Martin

Dnes se mi zase nechtělo vstávat. Po snídani následovalo učení. Hned po učení jsme šli lovit ryby. Byl jsem úspěšný, protože jsem chytil pstruha. Parádní den!
Jakub

Na večírku jsem zažil se spolužáky diskotéku. Byl jsem králem parketu a mistrem tanečníkem.
Lukáš B.

Děkujeme p. vychovatelkám Šíroké a Hrubešové za skvělý program!
Všichni 😊

Miniprojekt Od semínka k semínku

Zapsala Daniela Jedličková ze 7. A, projekt vytvářejí žáci a paní učitelka ze 4. A a někteří žáci 7. A

Takto jsme si pojmenovali miniprojekt, který je součástí projektu Jedlá školní zahrada. Jak už název napovídá, v tomto projektu si školy za určitou dobu naplánují a vytvoří školní zahradu, kterou poté budou moci využívat k dalším aktivitám v hodinách přírodopisu či pracovních činností.

Paní učitelka Lidmilová si k realizaci projektu vybrala pár svých starších žákyň, které dříve učila, i některé šikovné žáky z její současné třídy. První schůzku uskutečnila již 12. března, kde nás seznámila s projektem a ukázala nám některé školy, které již zahrádku mají. Poté s námi obešla celý pozemek a ukázala nám, jak by to tu mohlo vypadat a kde by co mohlo být, jak jí to poradily ochotné paní lektorky z Lipky, školského zařízení pro další vzdělávání.

Pak jsme se již tradičně scházeli každé úterý sedmou vyučovací hodinu a celý projekt jsme plánovali. 9. dubna jsme se sešli s panem ředitelem. Jedna z věcí, na kterou jsme se zeptali, bylo, zda můžeme navázat spolupráci se Sady Starý Lískovec, které by nám eventuálně mohly dovážet jejich ovoce do naší školní jídelny.

Již ve čtvrtek 2. května jsme vyrazili, my holky ze 7. A a celá 4. A, do sadů v Lískovci. Na cestu nám paní učitelka připravila různé aktivity, jako např. co by potřebovaly pozemky a určování bylin a dřevin, které jsme potkávali cestou. Na místě už na nás čekal vedoucí sadů Vít Bláha, který nám ukázal jejich sklad, většinu pozemku a jejich obchod. Při procházení nás napadaly různé otázky, na které jsme vždy dostali pro nás zajímavou odpověď. Věděli jste například, že tyto sady jsou tu již 47 let, tedy déle než naše škola? Tento sad dokáže vyprodukovat 900 až 1 000 tun jablek, které trvá posbírat až 10 týdnů. Každá z těchto jabloní spotřebuje asi 25 000 hektolitrů vody. Na cestu zpět jsme ještě dostali tři tašky jablek a dvě láhve moštu.

Jedna z našich posledních schůzek byla 13. května se zastupitelem ÚMČ Brno-Bohunice a předsedou Komise životního prostředí panem Halfarem, s nímž jsme probrali témata, se kterými by nám mohl pomoci. O den později se 4. A sešla s paní inženýrkou Jedličkovou, která zhodnotila práci žáků 4. A, kteří školní pozemky rozměřovali a zkoumali podmínky pro pěstování různých rostlin. A nakonec v sobotu 25. května si nás p. uč. Lidmilová pozvala k sobě domů, abychom zde my, žákyně 7. A, mohly společně pracovat a tím pádem udělat více práce. Začaly jsme tedy pracovat na sepsání projektu, stanovení cílů a jejich rozpracování. Tam také vznikl tento článek.

Mezi aktivity, které jsme se rozhodli v miniprojektu uskutečnit, patří jmenovky na všechny stromy v areálu školy, které budou moci sloužit k aktivitám i v hodinách cizích jazyků díky cizojazyčnému pojmenování na druhé straně. Dále poté truhlíky a záhonky na menší zahrádce, která leží vedle ulice Arménská, kam patří i záhonek s bylinkami, jež by mohly být odebírány jídelnou. Zahrnuty jsou i jahody, které budou na svahu poblíž tenisových kurtů, a také popínavé rostliny na starých sušácích na konci zahrady. Poslední aktivita, kterou hodláme pro zkulturnění naší školy vykonat, je vysázení květin kolem stromů. Ty snad celou zahradu rozzáří svými duhovými barvami.

Projekt bude pokračovat i další školní rok a už teď se nemůžeme dočkat výsledků. Doufáme, že se Vám celý výsledek naší práce bude líbit a budete ho využívat k pěstování Vašich rostlinek, na kterých si snad budete moci pochutnat.

Pět dnů, které otrásl Křižanovem

Společnými silami na střídačku zapsali žáci 4. A

V neděli 26. 5. 2019 jsme my, žáci 4. A, společně s 2. B odjízďeli na ozdravný pobyt do Křižanova. Začala nám škola v přírodě o přírodě. Ve 14:30 hodin jsme měli sraz na Lánech, kde jsme čekali na autobus. Dočkali jsme se a asi za 20 minut jsme odjízďeli. Odjezd probíhal tak, že jsme si vybrali, kde a s kým budeme sedět, zamávali jsme rodičům a už se jelo. Po necelé hodině jsme dorazili do cíle.

Přemísťovat kufry z autobusu do pokojů bylo náročné, ale zvládli jsme to. My čtvrtáci jsme kufry vynosili sobě i druháčkům. Trochu jsme vybalovali a už tu byla první večeře, těstoviny s omáčkou a masem. Bylo to moc dobré. Po večeři jsme chvíli odpočívali ve svých pokojích.

Večerním programem jsme zahájili náročnou přípravu na mezinárodní projekt, kterého bychom se rádi zúčastnili. Měli jsme to štěstí, že jako paní vychovatelka s námi jela paní Ing. Helena Jedličková, členka Evropské komise, která nás v přírodě učila, jak se zdokonalit ve výuce, abychom byli schopni se zapojit do mezinárodního projektu zaměřeného na novou metodu výuky, a to „PŘEVŘÁCENÉ UČENÍ“. Je to metoda, kdy žák samostatně nastuduje nějakou novou látku, připraví si hodinu se vším, co k tomu patří, a pak tu hodinu také odučí, prezentuje, upevňuje, testuje své spolužáky i sebe.

Večerní program probíhal na „POLI“, to byl první ekosystém, kterému jsme se v Křižanově věnovali. Na poli nám naše lektorka předvedla, jak má taková kvalitně odučená hodina vypadat, že je třeba střídat různé aktivity, vysvětlovat, ukazovat, srovnávat, ptát se, hledat odpovědi, třídit, pojmenovávat, zaznamenávat, a hlavně naučit se NASLOUCHAT. Na poli jsme obdrželi různé přírodniny, které k poli patří. Před hotelem jsme po návratu z názorných pomůcek vyráběli živé obrazy. V pondělí večer jsme pak ve večerním programu druháčkům prezentovali, co jsme se o poli naučili, a také jsme jim ukazovali polní plodiny a příklady, co se z které plodiny vyrábí. Později jsme si hodnotili úroveň prezentací, bylo v nich dost chyb, ale z těch jsme se dost poučili. Prezentace dalších ekosystémů už byly o mnoho lepší.

První a všechny ostatní večery pak končily podobně. Po nezbytné večerní hygieně a převlečení do pyžam jsme se všichni sešli v pokoji u paní učitelky, paní vychovatelky vzaly kytary a zpívalo se. Bylo to bezvadné zklidnění před spaním. Takovéto večerňáčky byly fakt super.

Program letošní školy v přírodě byl zaměřen na podrobné seznámení s hlavními ekosystémy naší přírody: pole, les, rybník, kulturní louka a zahrada. Třída byla rozdělena na čtyři skupiny a každá skupina se již před odjezdem musela připravit na svůj ekosystém. Každý člen skupiny vypracoval přípravu na prezentaci o organismech, které daný ekosystém tvoří. Příprava musela být dokonale zpracována a opatřena i zdroji, ze kterých její autor čerpal. Příprava byla náročná a probíhala v hodinách i doma. Vlastní prezentace pak probíhaly venku, v daném ekosystému, pokud to počasí dovolilo.

V pondělí dopoledne jsme zahřívali své mozky při češtině a matice – opakovali jsme před písečkami. Odpoledne pak v lese a u rybníka proběhly první prezentace. Sbírali jsme přírodniny, pozorovali živočichy, které jsme odlovili a později vrátili přírodě. Vyráběli jsme obraz rybníka z přírodnin i obrázků. Prezentace louky a zahrady pak podobně proběhly ve středu. Odváželi jsme si herbář z lučních květů a obrázků namalovaných bylinami.

V úterý 28. 5. 2019 jsme jeli do Zoologické zahrady v Jihlavě. Dost ten den pršelo, ale to nevadilo. Druháci si prohlédli ZOO a pak šli na výukový program, my čtvrtáci jsme byli ve svých pracovních skupinách a plnili jsme zadané úkoly.

V pavilonech Afrika, Noční svět, Austrálie a Tropy jsme museli vyhledat či odvodit informace o neživých přírodninách, živočiších, rostlinách a vlivu člověka na daný ekosystém a po určitém časovém intervalu tyto informace ostatním odprezentovat. Byla to těžká práce, ale všichni ji zvládli. Hlavní bylo, že jsme se nemuseli učit. Tedy my jsme to za učení nepovažovali, ale paní učitelky nás moc chválily a říkaly, že jsme se naučili věci, které neumí ani vysokoškoláci. Tak jak to vlastně je? Učili jsme se, nebo ne?

Po návratu ze ZOO jsme si mysleli, že se budeme učit, ale paní učitelka nás překvapila nápadem, že si místo fotbalu (venku přšelo) dáme v jídelně zumbu. Bezva. Zase jsme měli další výhodu, jako instruktorka s námi v Křižanově byla Adélka Bendová, studentka střední pedagogické školy, odbornice na zumbu. Ukázala nám tři sestavy, my jsme si vybrali a společně jsme ji pak secvičovali. V pauze před závěrečnou soutěží skupinek nám zatančily naše třídní tanečnice Eliška, Sofča, Paťa a Hanka D. Tančit umí opravdu dobře. Každá skupina pak s Adélkou zacvičila zumbu, porota přidělila body a byli vyhlášeni vítězové. Na prvním místě se se stejným počtem bodů umístily dvě skupiny. Takže, co teď? Daly si vzájemný taneční souboj (betla). Všichni se u toho dobře bavili. Paní učitelka pak vyhlásila soutěž o nejlepšího tanečníka a tanečnici třídy. Vítězové získali 50 bodů do soutěže a karty jako cenu. Do semifinálového kola postoupili: Vojta, Pavel, Aleš, Eliška, Sofie a Paťa. Po litém tanečním boji zvítězil mezi kluky Vojta a mezi děvčaty Sofča. Blahopřejeme.

Škola v přírodě ubíhala jako voda a byla tu středa večer a noční hra. Paní učitelka Lidmilová (naše třídní) vybrala 8 žáků, kteří si pro druháčky připravili jednoduché otázky, ti se pak šli pořádně obléknout a také se trochu nahastrošit. Po setmění si každý strážce světla vzal jednu zavařovačku se svíčkou a šli jsme se rozmístit do noční přírody. Když byla stezka odvahy nachystána, šla naše třídní pro druháčky. Odvážní byli skoro všichni. Všichni šli po dvojicích, jen dva chlapci byli ti nejodvážnější a šel každý sám. Druháci šli od světýlka ke světýlku, u každého světýlka stál strážce, který položil otázku, dostal odpověď a poslal odvážlivce dál. Pro nás čtvrtáky to byla také pořádná stezka odvahy, protože každý z nás stál v noční přírodě úplně sám a každé zašustění v trávě nebo ve větvích nás strašilo. Na konci stezky stál v ohnivém kruhu Vojta a nabádal změněným hlasem druháky, aby se podepsali na pamětní listinu. Všichni to zvládli. Stezka skončila tak, že naše třídní posbírala nás, my posbírali lahve a sfoukli svíčky a vrátili jsme se do budovy. Odměnou nám byla pizza na druhou večeri. A šup do postelí.

Ve čtvrtek ráno jsme zabalili, vyhodnotili soutěž, rozdali ceny, počkali na autobus a jeli za maminkami a tatínky. Uteklo to jako voda a jsme opět v Brně. Už teď se těšíme za rok na další zážitky z Křižanova.

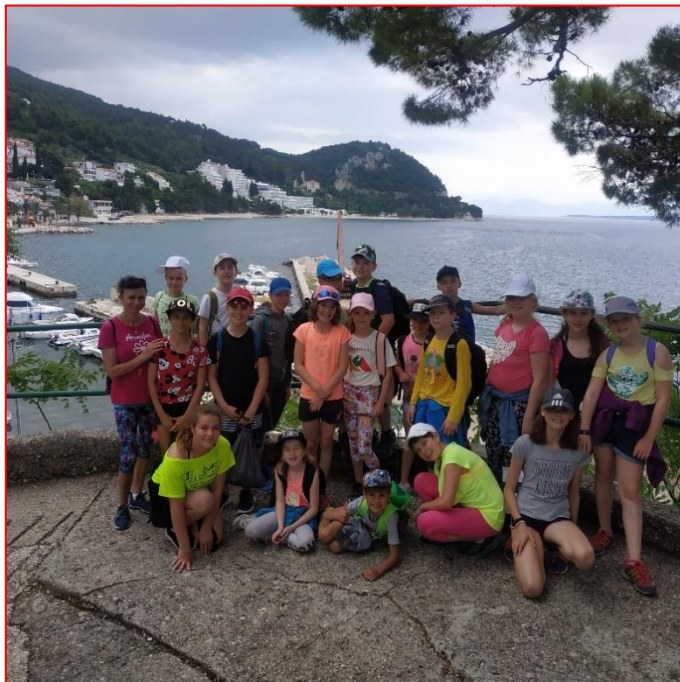

Ozdravně poznávací pobyt v Chorvatsku

Yvona Vráblíková

Žáci 4. B se letos v červnu vypravili na pobřeží Jadranu do městečka Igrane na Makarské riviéře. Počasí nám přálo a my jsme mohli trávit většinu času v přírodě. Poznávali jsme okolí a vydali jsme se na pěší výlet do nedalekého Živogošće. Užili jsme si také celodenní výlet na lodi na ostrov Hvar na překrásnou písčitou pláž Mlaska a do přístavu Sućuraj. Slunění a koupání bylo úžasné, stejně jako ochutnávání výborné chorvatské zmrzliny.

Zážitků bylo spousta. Domů jsme si odvezli vylovené mušličky, obládky z pláže, zakoupené suvenýry, ale především vzpomínky. Rádi se sem zase vrátíme...

Architekti ze 4. C

Veronika Marková

Během čtyř vyučovacích hodin přírodovědy a pracovních činností se z žáků 4. C staly týmy architektů. Jejich úkolem bylo navrhnout vlastní park a vypracovat jeho model. Žáci se ponořili do práce s velkým zaujetím a nadšením. Informace o živočiších a rostlinách v parku, které čerpali z encyklopedií, učebnic a internetových zdrojů, zpracoval každý tým svým osobitým způsobem. Vznikla tak nádherná díla z kartonů, špejlí, polystyrenu i plastu a dalšího dostupného materiálu. V originálním návrhu nechyběla ani fontána s vodou a mincemi pro štěstí. Na závěr nás každá skupina svým parkem „provedla“.

Jaro v zelinářské zahradě

Z parku se děti přesunuly do skutečné zahrady na Kejbalech, kde je studentky Pedagogické fakulty MU zasvětily do tajů výsevu, pikýrování a výsadby zeleniny. Za pořádnou práci děti čekala i zasloužená odměna v podobě vlastnoručně zasetého hrachu a bazalky.

Jak roste chléb aneb 4. C v kůži mlynářů a pekařů

Během dopoledního výukového programu Jak roste chléb, který se odehrával na Lipce, se žáci 4. C přesvědčili o tom, že chléb opravdu neroste v obchodě, ale podnikne dlouhou cestu, než se dostane na náš stůl. Děti si vyzkoušely tradiční způsob zpracování obilí. Nejdříve ho vymílaly, potom ručně umlely, zadělaly těsto a každý si vytvaroval svůj vlastní chlebánek. Během pečení chlebáneků si děti poutavou formou rozšířily vědomosti o čtyřech základních druzích obilí, které na našem území pěstujeme.

Jak sopky vybuchly neboli Volcanoes

Soptily třídy 5. A a 5. B, postup sepsali Patrik Brandejs a Tadeáš Komrská z 5. B, žasla Lenka Vašíčková

Volcanic Eruption

1. First we must build a volcano from clay.
2. Next step is: Make a large hole in the clay volcano.
3. Put toilet tube into the hole.
4. Then fill some baking soda into the toilet tube.
5. Add some red food colouring into the tube in the volcano.
6. Add vinegar into the coloured baking soda.
7. That's the end.
8. Watch your volcanic eruption!!! Enjoy it!

Někdy se daří, že?

Děti si na výuku všechno donesou, co si nedonesou, to si mezi sebou bez dohadování a s úsměvem půjčí, celou hodinu angličtiny soustředěně pracují, překládají se slovníkem, zapisují, dělí si práci a spolupracují, pak se dovolí učitele, vytáhnou mobily a natáčejí si svůj úspěch, kterého během té vyučovací hodiny dosáhly... Zájemci pak píší návod k pokusu do Armixxu, přetukávají své věty do notebooku, najednou je zajímavá anglický slovosled a při jeho opravě se jen tak mimochodem učí nové klávesové zkratky...

No, tak takhle by ta škola vážně šla! Škoda jen, že to nemáme každý den... ☺

Dřevěný den

Text Veronika Hašková z 5. A, se dřevem pracovaly 5. A a 5. C

Ve středu 24. dubna jsme šli se třídou na Dřevěný den do DDM Linka. Nejdřív jsme si povídali a hráli nějaké hry. Poté jsme šli na to, na co jsme se všichni nejvíc těšili, a to vyrábění ze dřeva.

Paní lektorky nám daly možnost použít jakékoliv nářadí a mohli jsme si vymyslet svůj výrobek. Bylo to velice

zábavné. Hodně jsme se i naučili, jak se se dřevem pracuje. Naše třída si vyrobila spoustu výrobků, jako například kostky, postavičky, kluci oštěp a podobně. Paní lektorky byly moc ochotné a milé. Se vším, s čím jsme si nevěděli rady, nám pomohly. Tento den jsme si moc užili a těšíme se na další návštěvu.

Dřevěného dne se před námi zúčastnila i třída 5. C, která nám tento pořad doporučila. Moc děkujeme! Podívejte se, jak vyráběli ptačí budky a pítka pro naši plánovanou Jedlou školní zahradu. Už se na ni těšíme.

Dobrodružná cesta

**Daniela Bébarová,
Eliška Melounová
5. A**

Jednoho blátivého dne jsme se vydali šalinou na druhý konec Brna, kde stál starý dům. Byla to pedagogicko-psychologická poradna, kde nám dveře otevřela slečna Nikča a brzy se k ní přidal i pan Martin. Zasedli jsme do místnosti obestavené židlemi a brzy jsme se dozvěděli, s jakými problémy se na ně můžeme obrátit: šikana, problémy se spolužáky, problémy s rodiči...

Pak již začala ta pravá Dobrodružná cesta, program, který měl sledovat a ukázat nám naše vztahy ve třídě. Jako první jsme si napsali své jmenovky a pod to menším písmem svého hrdinu. Všichni jsme se představili a vysvětlili, proč je naším hrdinou a v čem bychom chtěli být jako on. Objevovali se naši kamarádi, postavy z filmů i z knížek.

Pak již přišla cesta na ostrov. Rozdělili nás do náhodně vybraných týmů a každý tým si vybral kartičku s dopravním prostředkem, který jsme měli vytvořit ze svých těl. Předváděli jsme letadlo, vrtulník, tank a horkovzdušný balón a museli jsme se u toho i pohybovat. Párkrát jsme si sice zřítily, ale nakonec všichni uhádli, kdo co představoval.

Když jsme se tak dostali na ostrov, sedli jsme si „k ohníčku“ a začali hrát další hru: každý z nás měl říct, čím je výjimečný. Pokud ale někdo o sobě mohl říct něco stejného, sedl si dotýcnému na kolena. Já jsem například řekla, že jezdím na kolečkových bruslích, a hned na mě seděla celá třída; potom jsem řekla, že chováme doma slepice a všichni si odsedli. Uf!

Pak již následoval závěr celé cesty. Spočíval v tom, že jsme stáli na židlích představujících most a zem byla propast, kde žili domorodci. Naš úkol byl seřadit se na židlích, nevydat při tom žádný zvuk a nespadnout.

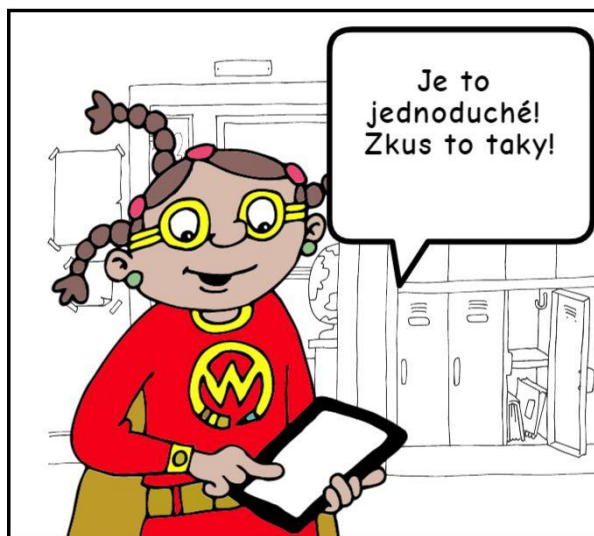
Seřazovali jsme se podle data narození, pak jména, ale vždycky někdo spadnul. Při poslední šanci jsme mnohem lépe spolupracovali, přidržovali jsme se a vymysleli jsme si vlastní znakovou řeč. Ale pak jsme omylem šlápli vedle – a zřítíl se nejen spolužák, ale i celý most. Tím jsme vyčerpali poslední šanci...

Přes most jsme se tak nedostali, poklad jsme nezískali. Byli jsme trochu zklamaní, ale celý program se nám všem líbil a myslím, že nám prospěl. Líbilo se nám, že jsme se na spadlé spolužáky nezlobili a nikdo jim nic nevyčítal. Protože hlavní je, že jsme dosáhli toho pravého cíle, a to, že jsme všichni, ale opravdu všichni společně spolupracovali.

Vytvoř si svůj komiks

Kateřina Helisová a 5. C

Komiks patří, alespoň mezi dětmi, k jednomu z nejpoblárnějších literárních žánrů. Stal se fenoménem převážně ve 20. století, přesto můžeme najít jeho předky už ve starověkém Egyptě. Jaroslav Němeček, Ondřej Sekora, Jaromír 99 nebo Kája Saudek patří k nejznámějším českým autorům komiksů. Vytvořit vlastní komiks vás může bavit a je to snadnější, než si možná myslíte. Jeho tvorba ale obvykle vyžaduje smysl pro humor a výtvarný talent. Že neumíte pěkně kreslit? Nevadí. Na internetu existuje spousta stránek, které to udělají za vás. Stačí už pouze přidat svůj nápad a smysl pro humor. V rámci hodiny slohu to poprvé zkusili také žáci třídy 5. C. Využili k tomu stránku www.stripgenerator.com.

Soutěž pro tebe:
Dodělej třetí okénko!

Nejlepší nápad
dostane cenu
a bude uveřejněn
v Armixxu!

Zkus to taky!
Dobré komiksy
uveřejníme
v příštích číslech
Armixxu!

Existují i další stránky:

www.pixton.com

www.makebeliefscomix.com

www.toondoo.com

Autorka komiksu:
Klára Stará, 5. C

Vytváříme erb

Představujeme svůj rod

Pasování rytířů

Prší, ale nám to nevadí

Poznáváme české lesy

Výprava do okolí

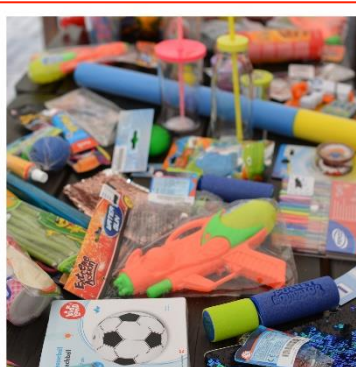
Přetahovaná

Nejrychlejší vyhraje

Vyhlížíme poslední rod

Poklad

Boj u Šafránkova mlýna

Milá rodino,

omlouvám se, že píšu až teď, ale doteď jsme byli v jednom kole. Je totiž válka a nám, českým šlechtickým rodům, docházejí peníze, které potřebujeme k vítězství. Vypadá to totiž, že nepřátelé mají financí dost. Vznešený rod Pernštejnů (zvláštní, až nápadně se podobají našim učitelům a vychovatelům) si ale vzpomněl na starý pergamen, kde jejich předek píše, že někde schoval peníze, které se mohou použít jen ve zlé době, a to je přece teď! Peníze můžou najít jen ti z nás, kteří jsou toho hodni – tzn. posbírají všechny rytířské ctnosti. Učitelé, ehm tedy Pernštejnové, vyzvali šlechtické rody, aby se pokusily poklad najít. Nejdříve prý ale musíme složit rytířské zkoušky ze ctnosti. Rytíři, kterým se to povede, se můžou vydat na cestu, najít poklad, a pomoci tak celému českému království. Celé dny tedy trávíme venku: luštíme šifry, závodíme v běhu, porovnáváme své síly v přetahované, přehazované nebo vlnkové, vytváříme své erby, poznáváme zvířata českých lesů a vydáváme se na dobrodružné výpravy do okolí. Nejsme z cukru, jsme přece rytíři, a tak nám ani déšť náladu nezkazí. Během dne pravidelně doplňujeme energii v místní jídelně, kde výborně vaří. Zjistili jsme, že chladicí box na zmrzlinu má taky dno. Energii, která nám ještě zbyla, jsme včera proměnili v taneční kreace na místní diskotéce. Včera k půlnoci jsme se pokusili získat nejtěžší ctnost, a to statečnost, při stezce odvahy. Vyhodnotili jsme ale, že je zbytečné, aby se jí účastnili všichni, a tak jsme ji přenechali pouze těm nejstatečnějším z nás. No přece se tam nepoženeme všichni! To dá rozum. Dnes již máme nasbírány ctnosti i nějaké ty groše a vydáváme se na cestu za pokladem. I počasí nám konečně přeje. Na to, zda jsme poklad nakonec našli a kterému rodu se jej podařilo najít jako prvnímu, se podívejte na fotografii.

Těším se na vás
Váš rytíř

Vítězové!

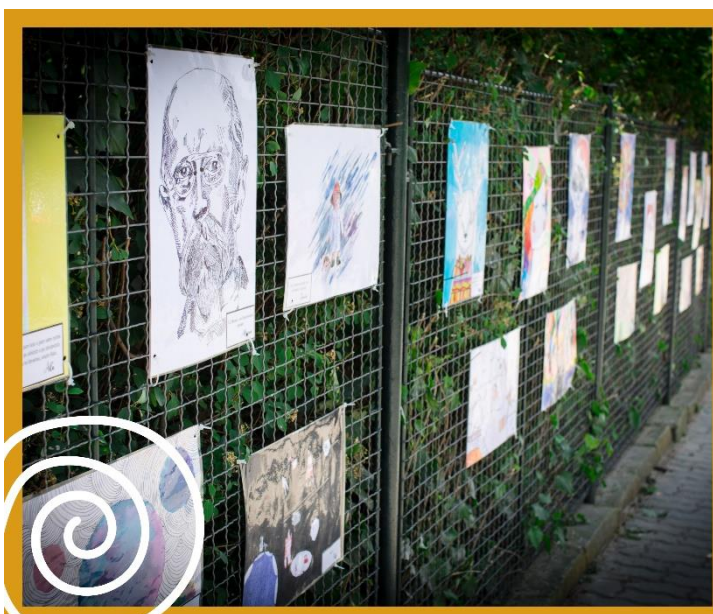
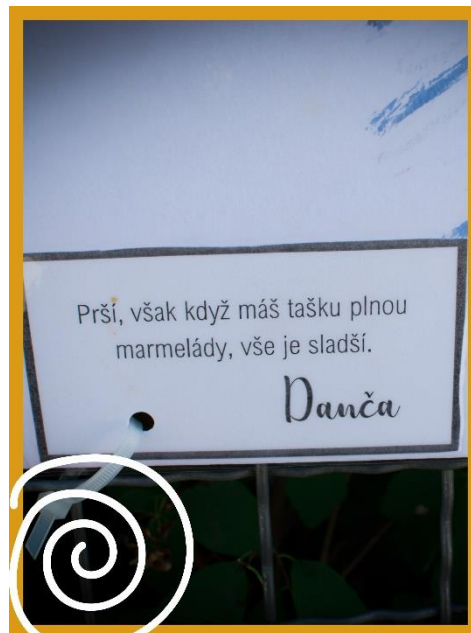
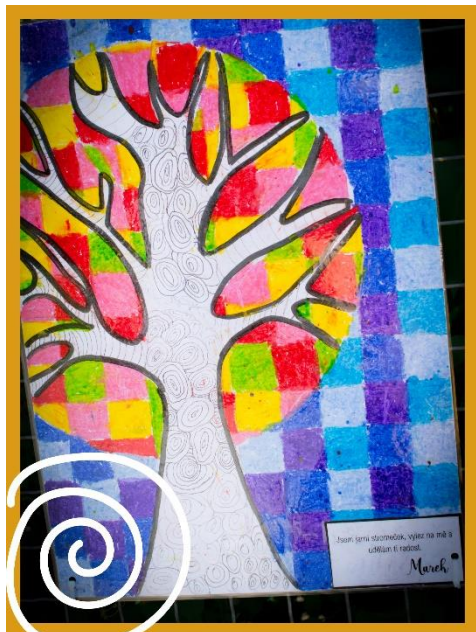
Galerie na plotě

Kateřina Helisová

Tak jako na konci každého školního roku i letos jsme si v posledních dnech školy rozdali své výkresy, které jsme postupně během roku v hodinách výtvarné výchovy vytvořili. Přišlo nám ale líto je doma jen tak někde založit, a tak nás napadlo je naposledy vystavit! A proč ne rovnou venku, aby si je mohli prohlédnout všichni kolemjdoucí? Kdybychom ale vystavili každý výkres, nestačily by nám na to ani všechny bohunické ploty. Proto si každý z nás vybral pouze jeden – ten, který se nám líbí nejvíce. Obdivovat jejich krásu jste mohli až do konce školního roku.

Tak snad se vám líbily!

Žáci 4. C, 5. A, B, C

Speciální olympiáda

Jolana Hůrková

Víte, že existuje Speciální olympiáda? V pátek 10. května se uskutečnil již 15. ročník této soutěže. Pořádala ji ZŠ Bosonožská a je určena pro žáky 4. a 5. tříd, kteří mají diagnostikované specifické vývojové poruchy učení nebo chování. Olympiády se zúčastnilo 14 škol z celého Brna. Naši školu ve Speciální olympiádě reprezentovalo družstvo ve složení Pavel Haška ze 4. A, Lukáš Polanský z 5. A, Vojtěch Žlůva z 5. B a Tomáš Pacek z 5. C.

Na olympiádě plnili žáci různé vědomostní a dovednostní úkoly, a to celkem na osmi stanovištích. Naším žákům se nejlépe dařilo na stanovišti bludiště a šifrování, ale zvládli dobře i stanoviště s mapou a stanoviště ruce a nohy.

I když kluci skončili na 9. místě, odcházeli z této akce spokojení a s úsměvem.

Výsledky výtvarné soutěže Bezpečně v kyberprostoru

Monika Komárková

Dne 17. května 2019 paní asistentka Hana Smejkalová společně s Danielou Jedličkovou ze 7. A a Karolínou Tichou ze 4. A vyrazily do administrativního a školicího centra Krajského úřadu Jihomoravského kraje na slavnostní vyhlášení výsledků 8. ročníku soutěže Bezpečně v kyberprostoru, jehož hlavním pořadatelem byl Jihomoravský kraj ve spolupráci s Krajským ředitelstvím policie ČR.

Po slavnostním zahájení a poslechu písničky Pen Friend od kapely Stephen

and Dandy se dostalo na vyhlásování. Jako první se vyhlášovaly plakáty v kategorii A, 4. a 5. třídy. První místo obsadila Karolína Tichá z naší školy a jako ocenění svého plakátu obdržela krásnou koloběžku. Nečekaný úspěch zaznamenala také Daniela Jedličková z naší 7. A v kategorii B, plakáty 6. a 7. tříd, ve které obsadila rovněž 1. místo a také dostala koloběžku.

Poté následovalo vyhlášení i dalších kategorií a na závěr slavnostní akce čekala diváky ještě jedna písnička od kapely Stephen and Dandy „Zapomínám“.

Letošní ročník soutěže měl historicky nejvíce soutěžících, a proto je to pro naši školu velký úspěch. Oběma vítězkám ještě jednou srdečně gratulujeme!

Kyberšikana a kybernetické hrozby

Petr Holánek

Dne 3. června se v prostorách školní jídelny konala přednáška Kyberšikana a kybernetické hrozby, kterou lektorovala kpt. Mgr. Zdeňka Procházková, koordinátorka prevence z Krajského ředitelství Policie Jihomoravského kraje. Přednáška byla určena jak pro pedagogy, tak pro zájemce z řad rodičů.

Lektorka seznámila přítomné se základními pojmy dané problematiky, upozornila na možná nebezpečí na sociálních sítích a předala zajímavé materiály a tipy na řešení problémů v této oblasti.

Pozdrav ze Sibíře: Jak chutnají pelmeně

V minulém čísle Armixxu jsme uvedli článek O Rusku rusky. V něm jsme se zmínili o tom, že se těšíme na další hodiny s rodilou Ruskou paní Alenou Doubravovou, na kterých budeme pod jejím vedením vařit pravé sibiřské pelmeně.

V pondělí 13. května došlo konečně na dlouho očekávané vaření. Jak se nám dařilo pelmeně uvařit, to můžete posoudit z našich fotografií. A pokud byste si je chtěli udělat doma i vy, nabízíme vám originální sibiřský recept.

Приятного аппетита!

Jolana Hůrková, Alena Doubravová a mlsní ruštináři

Recept na pelmeně

Na těsto potřebujete: 2 sklenice hladké mouky, 1 vejce, 100 ml vody a špetku soli
Na masovou náplň: 0,5 kg mletého masa, 1 cibuli, 2 stroužky česneku, sůl, mletý pepř
K servírování: máslo, zakysanou smetanu, ocet

Ingredience na těsto smíchejte a vytvořte tužší nelepivé těsto. Nechte ho chvíli odpočinout a zatím si připravte masovou náplň. Do mletého masa přidejte jemně nakrájenou cibuli a česnek, trochu soli a pepře a dobře rukou vypracujte.

Posypte vál hladkou moukou, oddělte půlku těsta a vyválejte na tenkou placku. Vykrájejte kolečka o průměru asi 6 cm. Na každé kolečko dejte lžičku náplně. Kolečka po obvodu navlhčete prstem namočeným ve studené vodě a složte na půl. Okraje dobře stiskněte a cípy ještě přes prst spojte do jakéhosi prstýnku. Hotové pelmeně vsypte do většího množství vařící osolené vody s bobkovým listem. Velmi jemně vařečkou odlepte ode dna a vařte asi 10 minut. Poté jeden vylovte a zkontrolujte, jestli je náplň uvařená. Pelmeně sceďte, přidejte máslo a ihned podávejte s kopečkem zakysané smetany nebo s octem.

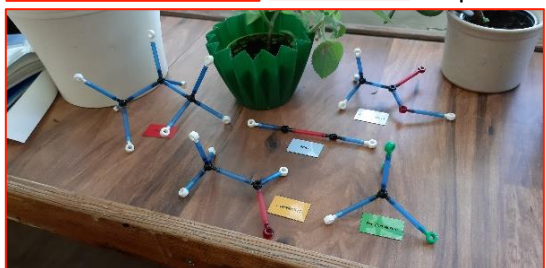

Methan, ethan, propan, butan, brontosaurus, orangutan...

Ivana Coufalová

Chemie patří mezi přírodní vědy, která se na základní škole vyučuje až od osmého ročníku. Zatímco na začátku se žáci seznamují s obecnou a anorganickou chemií, v devátém ročníku přichází na řadu chemie organická, která patří spíše mezi strašáky žáků. V rámci zpopularizování předmětu jsem zařadila do výuky laboratorní práci, která v sobě nesla prvky moderního pojetí výuky. Žáci pracovali ve skupinách se stavebnicí modelů organických sloučenin a dle zadání museli nejenom složit dané látky, ale i modely nafotit a najít o nich informace na internetu. Vše poté zpracovali do protokolu, který odevzdali v elektronické podobě či vytiskli. Dle ohlasů se hodina líbila a práci se stavebnicí by si rádi zopakovali, protože, kdo si hraje, nezlobí.

Matematika na druhém stupni

Ivana Coufalová

V druhém pololetí se žáci měli možnost přihlásit na dvě soutěže matematického zaměření. První je **Pythagoriáda**, kde žáci řeší 15 slovních příkladů během 60 minut. Více oblíbený bývá **Matematický klokan**, kde je 24 příkladů různých obtížností a nabídka ze čtyř možných odpovědí. Letos se našlo pouze 17 žáků z 6. a 7. ročníků, kteří řešili Pythagoriádu, a 47 žáků z 6. až 9. tříd, kteří si prověřili své matematické schopnosti v Klokani.

Všem matematickým nadějším blahopřejeme a věříme, že se v příštím roce najde více těch, kteří si budou chtít změřit síly v matematickém klání.

Pythagoriáda

6. třídy:

1. místo Matěj Štěpánek 6. A
2. místo Adam Novák 6. A
- 3.- 4. místo Adéla Křepelková a Adéla Mandelíčková 6. B

7. třídy:

1. místo Daniela Jedličková 7. A
2. - 3. místo Jan Maňoušek a Ondřej Havrlant 7. B

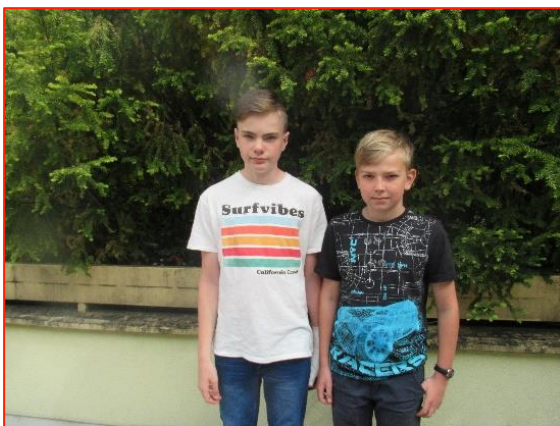
Matematický klokan

kategorie Benjamín 6. a 7. třídy:

1. místo Daniela Jedličková 7. A
2. místo Matěj Štěpánek 6. A
3. místo Ondřej Havrlant 7. B

kategorie Kadet 8. a 9. třídy:

1. místo Filip Szuščík 8. A
2. místo Adéla Stará 9. A
3. místo Klára Pěchoučková 9. A

Olga Švajdová

Sportovní den se ZŠ Vedlejší

V pátek 24. května proběhl historicky první Sportovní den, kterého se účastnili žáci 6. a 7. tříd naší školy a školy Vedlejší. Nejprve soutěžily jednotlivé třídy ve dvanácti různorodých disciplínách, potom sehrály dívky utkání ve vybíjené. Skóre 1:1 po těchto dvou soutěžích slibovalo napínavý závěr v podobě fotbalového zápasu. Soutěž tříd vyhrála naše 7. B a celkové vítězství a s ním spojený putovní Pohár ředitele zůstal na naší škole. Akce se i díky slunečnému počasí povedla a my se těšíme na příští ročník, tentokrát na ZŠ Vedlejší.

Zasloužené vítězství v okresním kole OVOV

Jaromír Krejčí

Již tradičně se na naší škole konalo okresní kolo OVOV (Odznak všestrannosti olympijských vítězů) pod záštitou mistryně světa olympijské medailistky v trojskoku Šárky Kašpárkové. Ani špatné počasí nám nezabránilo v pořádání této stále oblíbenější akce, které se zúčastnilo 150 žáků z 10 škol. Čekaly nás tradiční disciplíny – trojskok, hod medicinbalem, kliky, skoky přes švihadlo a volitelné plavání, driblink nebo běh na 1000 m. Nad výkony všech účastníků bděli zkušení kantoři a také pomocníci z řad 9. tříd.

ZŠ Arménskou letos reprezentuje silné družstvo, které předvedlo úžasné výkony ve všech disciplínách, a tak nebylo překvapení, že naše škola zvítězila a postoupila do krajského kola. O první místo v družstvech se zasloužili: Adam Dastych z 5. B, Franziska Ida Schmid, Lucie Francová, Inka Babánková, Martin Moliš ze 7. B, Tereza Hrbáčková, Dominik Adamec, Petr Honek z 8. B. Stupně vítězů jsme obsadili i v jednotlivcích, kteří se také prezentovali skvělými výkony, jmenovitě: Aleš Toman ze 4. A, Valerie Vlková, Hynek Žilůva z 5. B, Jan Maňoušek, Ondřej Havrlant ze 7. B, Adam Jašek z 8. A, Emily Edesová z 9. B. Přejeme našim bojovníkům mnoho úspěchů v krajském kole a hodně štěstí v boji o republikové finále.

Úspěchy našich plavců

Tomáš Doubrava

V tomto čísle jste se mohli dočíst o úspěších našich žáků v plavání. Mezi nejúspěšnější patří Clementina Fraňková, která je juniorskou reprezentantkou ČR a znovu splnila limit i na další rok. Je také držitelkou dvou rekordů ČR ve své kategorii na 100 metrů prsa a 400 metrů polohový závod.

Poslední červnový víkend se uskutečnil v Liberci Hry letní Olympiády dětí a mládeže. Z naší školy jsou nominováni tito plavci: Clementina Fraňková, Adéla Mátlová, Martin Moliš a Adéla Křepelková. Rád bych se zmínil, že Martin Moliš a Clementina Fraňková byli vyhlášeni v anketě Sportovec Kohoutovic a umístili se na druhém místě.

P.S. Slovo redakce: Pan trenér Tomáš Doubrava, autor článku, byl vyhlášen Trenérem roku v anketě Sportovec Kohoutovic a současně Trenérem nejlepších plavců Clementiny Fraňkové a Martina Moliše. Blahopřejeme!

Pohár Moravy jedenáctiletého žactva

Josef Horký

O víkendu 8. - 9. června se v Prostějově uskutečnil Pohár Moravy jedenáctiletého žactva, nejvyšší soutěž pro tuto kategorii v České republice. Z naší školy se zúčastnili dva žáci z 5. B. Valerie Vlková získala dvě zlaté, dvě stříbrné a jednu bronzovou medaili a Šimon Melichar získal jednu stříbrnou a dvě bronzové medaile, oba ve výborných osobních rekordech. Valerie i Šimon se také podíleli na vítězství kraulové i polohové štafety Komety Brno. Moc gratulujeme.

Až vyrostu, budu kosmonautem

Jolana Hůrková

Tak se jmenuje dvouhodinový program, kterého se v pátek 17. 5. zúčastnili žáci 9. A a 9. B.

Jedná se o projekt, který pro školy na výzvu města Brna vytvořili studenti a absolventi PdF MU s profilací dramatická výchova a jejímž hlavním tématem je příprava mladých lidí na trh práce.

Program se odvíjel na skutečném příběhu dívky Sárý (látková figurína), která nastoupila na střední školu, ale škola ji nebavila, a tak po pár měsících přestala do školy chodit.

Žáci se v následujících minutách stali aktivními tvůrci dramatických situací, řešili konflikty s profesní orientací, hledali své silné stránky a ztvárnili vize svého budoucího života. Skrze hru v roli se žáci identifikovali s problémy Sárý, které musí řešit ona sama. Žáci tak měli možnost si naživo, avšak v bezpečném prostředí třídního kolektivu, vyzkoušet jednání v situacích, do kterých se mohou dostat i v reálném životě. V rámci programu se užívala dramatizace, pohyb, kresba, tvoření textu a samozřejmě živá diskuze.

Tento program určitě přinesl žákům to, aby si uvědomili, že mají sami zodpovědnost za svá rozhodnutí, výběr dalšího studia a profese, aby dokázali dokončit to, co začnou, a že je nemožné najít práci, v níž by nebyla alespoň nějaká nepříjemná povinnost.

Dobrodružství pod Sokolí skálou aneb co se dělo v Prudké

Roman Juránek

V údolí řeky Svratky zahoukal vlak. Hned nato z perónu železniční stanice v Prudké vyrazila směrem k rekreačnímu středisku skupinka asi osmdesáti žáků osmých a devátých tříd. Mají zde strávit pár dní na zotavovacím pobytu, daleko od města, od školy a od rodiny.

Pro deváťáky je to zároveň jedna z možností užít si poslední společné dny, než je navždy rozdělí závěrečné vysvědčení, rozchod na prázdniny a pak už na střední školy, vzhůru do dospělosti. Počasí jim tentokrát moc nepřeje. Spíš než jarní sluníčko, mračí se na ně tmavá obloha a velkou část dne zřejmě propřeší.

Žáci naší plavecké školy však nějaký déšť rozhodně neodradil. Již od prvního dne vřdycky, když přestalo pršet, využili čas k sportovním aktivitám, k možnosti poznat okolí nebo si zahrát nějakou hru. A když už se na dešti nedalo vydržet, posloužila jim klubovna ke společenským hrám nebo k diskotéce. Hned druhý den přijel účastníky zotavovací akce pozdravit ředitel školy. Prohlédl si areál střediska a popřál žákům i jejich pedagogům příjemný pobyt. Snad se i to počasí umoudří a plánovaný středeční výlet do Tišnova, stejně jako i všechny další dny, se vydaří.

Tišnov leží sice nedaleko Brna, ale řada z nás ho dnes navštívila poprvé. Město na úpatí hory Květnice s kostelem, radnicí a několika historickými domy láká především svým nedalekým starobylým klášterem Porta Coeli. Ten byl dnes cílem našeho výletu. Nejdříve jsme si prohlédli okolí tišnovského náměstí, nakoupili si v obchodech zásoby všelijakých dobrůtek na chatky a pak se vydali kolem řeky Svratky do Předklášteří. Gotický klášter cisterciáků založila manželka Přemysla Otakara I., královna Konstancie, v místech, kde se tehdy rozkládaly jen husté pralesy a rozsáhlý močál. Kromě krásného chrámového portálu a historických zajímavostí zaujalo většinu z nás povídání o způsobu života řádových sester, které klášter obývají dodnes. Žádná spolužačka, kterou by dnešní návštěva motivovala ke vstupu do kláštera, se však mezi námi nenašla.

Mimo kláštera jsme si v sousedním muzeu prohlédli výstavu obrazů s tematikou pravěku. Bylo na ní několik olejomalb našeho nejslavnějšího malíře pravěkých zvířat Zdeňka Buriana a řada děl jeho následovníků. Na své si přišli i zájemci o mineralogii. Mezi nejruznějšími druhy minerálů jsme mohli vidět i spoustu pravěkých otisků prvohorních stromů a živočichů a zkamenělých trilobitů. Některé z nás pravěk tak zaujal, že jsme se v muzejní dílničce vrhli na omalovánky dinosaurů a vybarvili si na památku nějaké prehistorické zvíře.

Počasí se během dne umoudřilo, a když jsme se vraceli vlakem zpátky, vykouklo mezi mraky sluníčko. Snad nám počasí bude přát i nadále.

Již od prvního dne našeho pobytu v Prudké byli naši učitelé doslova bombardováni dotazy, kdy se bude konat noční stezka odvahy. Těšili se na ni asi všichni a ve středu v noci se konečně dočkali. Deváťáci nachystali trasu, kterou pak osmáci postupně procházeli. Tvářili se sice jako tvrdáci, ale zdaleka ne každý si troufnul projít stezku sám. Na druhý den proběhlo na hřišti sportovní klání. Závodilo se v běhu a hrály se sportovní hry, přehazovaná a branball (Brännball). Společně s nimi se pak vyhodnotily i všechny další soutěže a bodování. Z družstev Pelemele, Bukvice, Patolízalové, Vojta Vrzal, 28. 5., Kaštánci, Laseráci a Balvani zvítězila družinka Balvanů. Čtvrteční program ukončila večerní diskotéka, na které všichni rozvlkli svá těla, zejména když se tancoval hardbass.

Páteční balení a pak již cesta vlakem do Brna a přežití poslední dny školního roku...

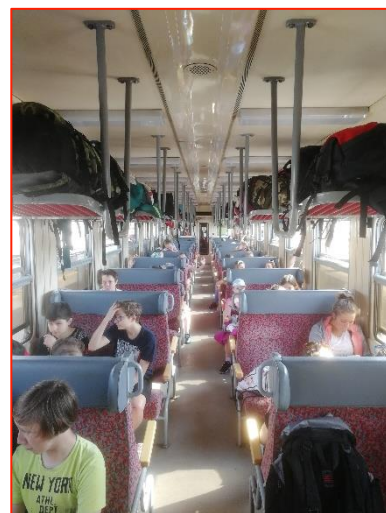
Cesta do neznáma a zpět

aneb zotavovací pobyt tříd 6. A, 6. B, 7. A, 7. B

Jakub Staněk

Den první:

Všechno to začalo jednoho pondělního rána, kdy osobní vlak naložený 68 žáky a 6 učiteli vyrazil směr neznámé prostředí v okolí Náměště nad Oslavou. Cesta byla krátká a bezproblémová. V cílové stanici proběhl výsadek nečekaně hladce, dokonce i vagón zůstal v původním stavu. Na vlakovém nádraží už nás čekal pan provozní rekreačního střediska, který přislíbil asistenci při transportu zavazadel do areálu. Ten se totiž nacházel necelých 4,5 kilometru po červené turistické značce, kde opravdu, ale opravdu nejedí MHD. Tudíž jsme se seřadili do dvojic a vyrazili za pomoci nejstarší přesouvací techniky (pěšky, komu to nedošlo) směr naše ubytování. Vzhledem k tomu, že žáci i pedagogové byli odpočatí, uběhla cesta velmi rychle a zanedlouho jsme se ocitli někde, kde možná kdysi bývalo rušné rekreační středisko.

Stav areálu nás nemile překvapil, zkrátka a jasně nebyl vůbec připraven na náš příjezd. Chatky, které místní personál teprve dával dohromady, nevypadaly vůbec vábně, ale budiž jim ke cti, že nám pohlédli postele, což považujeme za obrovský luxus. Modrá hluboká díra, která kdysi bývala bazénem, zela téměř prázdnotou a valila se do ní voda prapodivné barvy. Všude hromady posečené trávy, ke kterým stačilo připevnit cedule s nápisem vítáme alergiky, aby to podtrhlo, jak rádi nás tu vítají. Připadali jsme si jak ve špatném hororovém filmu. Nicméně veškeré obavy a myšlenky na to, že s žáky utečeme, opadly po rozhovoru s panem provozním. Velice milý a ochotný pán nám vše vysvětlil a díky srdceryvnému výkonu personálu jsme se už před večerí cítili o něco lépe. Jídlo obstojné, i když byl bazén v procesu plnění, tak nám to nezabránilo jej využít. První den jsme zvládli. UF!

Den druhý:

Areál vypadá zase o něco lépe. Alergikové si oddychli, poněvadž hromady suché trávy personál odsunul. Tudíž vznikla velká hrací plocha k provozování nejrůznějších sportů. Hladina vody v bazénu opět stoupla a k přibývajícím vodě se spustila i filtrace, takže barva obsahu bazénu již zdaleka nepřipomínala nedalekou řeku Oslavu. Na odpoledne si pro nás každá třída připravila jeden sport, ve kterém pak následně proběhl turnaj. Až tu náhle ve večerních hodinách, kde se vzal, tu se vzal, objevil se v areálu náš pan ředitel. Přijel na zdvořilostní návštěvu, popovídal si s námi i s žáky, prohlédl si areál, a když se děti chystaly ke spánku, rozloučil se a vydal se ke svému vozu. Nikdo z nás v tu chvíli netušil, že budeme moc rádi, že se za námi přijel podívat právě dnes...

Dám vám hádanku, ano? Co se stane, když v temné chatce někoho postrašíte? Ano, dotýčný se lekne. A právě tento dotýčný se natolik lekl, až se dostal do stádia pokusu ohnout hlavou kovový žebřík patrové postele. Žebřík ani na chvíli nezaváhal a kontroval svůj útok na čelo žáka, který to odnesl tržnou ranou. Výsledek byl takový, že si pan ředitel zpět do Brna vezl dva pasažéry v podobě zraněného žáka a zdravotníka. A tímto mu patří veliké díky. Cesta musela být pro všechny nervy drásající. Nicméně vše dobře dopadlo, žák byl předán v Brně rodičům a pan zdravotník se vrátil kolem 01:30 za námi na středisko. UF!

Den třetí:

Dost bylo areálu, a proto jsme vyrazili na celodenní výlet za krásami údolí řeky Oslavy. Celé plánování nám pokazil fakt, že trasa byla poněkud náročnějšího charakteru, kdy jsme museli místky k projití po břehu řeky použít řetězy k tomu určené a terén byl opravdu nepřívětivý. Popis trasy by byl asi následující: kopec, kopec, komáři, komáři, komáři, řetězy, komáři na³, šutry, skály, stromy, kopec nahoru, kopec dolů, brod, pár mokrých žáků, kopec nahoru, jéééé, vodaaaaaaa, kopec dolů, nahoru dolů, nahoru, kůrovec na³, pustina, kopec dolů, rovina, hele – areál, špatná strana řeky, brod nikde, zmar, pláč, řev, chůze, kopřivy, bláto, kameny, komáři na¹⁰, hele – most, hurá areál, zmrzlinaaaaa a bazén... Výlet se podařil a žáci těch 15 km zvládli statečně. Večer si proto uspořádali diskotéku a kolem jedenácté večer už všichni spokojeně spinkali. UF!

Den čtvrtý:

Nikomu včetně učitelů se nechce vstávat. Výlet si bere svoji daň. Kolegyně učí žáky, jak si uplést náramky z bavlnek, já píšu tyto řádky... Jinak dnes nás ještě čeká opékání špekáčků. Během nich si skupina sedmáků připraví stezku odvahy... Ale o tom snad až příště.

Shrnutí na závěr:

Areál je opravdu ve špatném stavu, ale nic, co by se nedalo přežít. Asi nejhorší byl prvotní šok, když nebylo nic nachystané. Ale všichni personál je zde velice milý a vstřícný a na žácích pozorují, že se jim tu vlastně i líbilo. Vážně uvažuji, že se sem ještě někdy přijedu s žáky podívat.

TALENT SHOW

Jako každý rok touto dobou, tak i letos proběhla na naší škole soutěž Talent Show. Ve čtvrtek 25. dubna předvedli svůj talent žáci 1. stupně, v pátek 3. května pak žáci 2. stupně. Vystoupení žáků hodnotila porota složená z žáků 9. tříd a žákyně z 5. třídy. Porota viděla 22 skvělých vystoupení z 1. stupně a 15 zajímavých vystoupení z 2. stupně. Vybrat ty nejlepší děti, které postoupí do 2. kola, bylo opravdu těžké.

Nakonec porota vybrala 14 nejlepších vystoupení z 1. stupně a 13 vystoupení z 2. stupně. Ve 2. kole, které proběhne v červnu v tělocvičně naší školy, se můžeme těšit na řadu skvělých vystoupení. Uvidíme moderní tance, hip hop, irské tance, mažoretku, vystoupení s praporem, cvičení pejska a poslechneme si krásný zpěv, rap na školu, hru na klavír a na housle.

Výsledky 1. stupeň

1. místo

Linda Spáčilová z 2. B – Hip Hop

Žaneta Macíková, Nicol Odehnalová a Nikola Švancarová ze 4. B – Street Dance

2. místo

Anna Dolinková z 5. B – zpěv

3. místo

Lukáš Polanský z 5. A – hra na klavír

Patrik Lašák ze 3. A – tanec

Výsledky 2. stupeň

1. místo

Marek Musil ze 6. B – hra na housle

**Klára Pěchoučková z 9. A – zpěv
skupina žáků z 9. B – tanec**

2. místo

Radek Bílý z 9. B – tanec hardbass

Petr Honek a Filip Oliva z 8. B – rap

3. místo

skupina žáků z 9. A – Baby Shark

Zdeňka Kordová a Martina Leberová, 7. B – kousky s pejskem

1. kolo

Velké finále proběhlo v úterý 18. června v tělocvičně naší školy, tentokrát již s diváky z řad našich učitelů, žáků, a dokonce i některých rodičů. Nálada byla skvělá a výkony výborné, první stupeň nás okouznil, u druhého jsme na střídačku padali smíchy nebo zamačkávali slzu dojetí. Ještě jednou děkujeme všem účastníkům, že se nestyděli a předvedli nám, co všechno dokáží. Gratulujeme!

Výsledky 1. stupeň

1. místo

Linda Spáčilová z 2. B – Hip Hop Street Dance

Žaneta Macíková, Nicol Odehnalová a Nikola Švancarová ze 4. B – tanec

Tereza Kratochvílová z 5. A – mažoretka

2. místo

Anna Marie Dolinková – zpěv

3. místo

Patrik Lašák – tanec

Velké finále

Výsledky 2. stupeň

1. místo

Marek Musil ze 6. B – hra na housle

**Klára Pěchoučková z 9. A a Klára Dostálová z 9. B – zpěv
Shallow**

Klára Pěchoučková – zpěv I Will Always Love You

Radek Bílý a kluci – Hard Bass

2. místo

9. A tanec Baby Shark

9. B tanec Skibydy

3. místo

Klára Dostálová – zpěv

S našimi talentovanými žáky se můžete seznámit v krátkých rozhovorech, které s nimi vedli redaktoři Armixxu. A navíc přidáváme i pár úryvků ze „školního“ rapu, který byl prostě super!

Text Jolana Hůrková, rozhovory s vítězi redaktoři Armixxu

Zdeňka Kordová a Martina Leberová

Jaký máte pocit ze svého vystoupení?

Máme takové smíšené pocity, protože náš pejsek moc neposlouchal a díval se, kam neměl.

Jak se jmenuje váš pejsek?

Monty.

A co jste s Montym vlastně předváděli?

Různé triky, více se dozvíte ve velkém finále.

Těšíte se na velké finále?

Vlastně ani moc ne...

A ve finále budete mít stejné vystoupení jako v prvním kole?

Budou tam stejné triky, ale přidáme tam i nějaké nové.

Tak vám moc děkuji za rozhovor a držím palce.

-bor-

Tereza Šolcová, Viktorie Schielova, Eliška Hánová za třídu 9. B

Vy jste účinkovaly v Talent Show, jaký máte pocit ze svého vystoupení?

Já si myslím, že se nám to povedlo, já z toho osobně mám dobrý pocit!

A co jste vlastně předváděli?

Předváděli jsme zpěv a druhá skupina tanec.

Těšíte se na velké finále?

Tak určitě!

Myslíte si, že vyhraje?

Tak to je samozřejmý, dáme do toho 100 %!

A jak vás tohle vystoupení napadlo?

Řekli jsme si, že když jsme v deváté třídě, tak bychom mohli udělat něco speciálního!

Budete mít ve finále to samé vystoupení jako v prvním kole?

Pokusíme se vymyslet něco nového, ale když to nepůjde, tak se to asi stane!

Děkujeme za rozhovor a držíme palce do velkého finále!!

-has-, -bor-

Lukáš Polanský

Ahoj Lukáši, co jsi hrál na Talent Show?

Hrál jsem na klavír znělku ze seriálu Dva roky prázdnin.

Jak dlouho ses na to připravoval?

Asi týden.

A jak ses cítil při vystoupení?

Stres prostě...

Myslíš si, žeš to zahrál správně?

Jo!!!

Baví tě hra na klavír? A hraješ ještě na něco?

Ano, baví. Hraju dva roky na klavír a sedm let na bicí.

Díky za rozhovor!

-béb-

Patrik Lašák

Jak se ti líbilo na Talent Show?

Bylo to tam dobrý.

Jak dlouho celá soutěž trvala?

Asi hodinu.

Jak ses cítil?

No, docela jsem se bál.

A co jsi předváděl?

Tancoval jsem na skladbu Bočka, Bass, Kolbaser.

Kolikátý jsi skončil?

Druhý.

Tak držím palce ve finále a dík za rozhovor!

-kar-

Linda Spáčilová

Ahoj Lindo, ty jsi účinkovala v Talent Show, co jsi předváděla?

Tancování.

Jak dlouho jsi trénovala?

Asi tak 3 měsíce.

A jaký styl tance jsi tancovala?

Tancovala jsem hip-hop.

Aha, a baví tě tanec?

Ano.

Jak dlouho tancuješ hip-hop?

Tři roky.

Chodíš do nějaké taneční skupiny?

Ano, chodím do tanečního studia Bonny.

A těšíš se na finále?

Ano.

Tak děkujeme a ať se ti to ve finále podaří!

-has-

Žaneta Macíková, Nicol Odehnalová a Nikola Švancarová

Ahoj holky. Tak co, jaký máte pocit ze svého vystoupení?

Máme z toho dobrý pocit všichni!

A s čím jste vlastně vystupovaly?

S balónama a basketbalem.

Jak vás tohle vystoupení napadlo?

Tancovaly jsme ho vlastně v choreografii.

Takže tancujete v nějaké taneční skupině, že?

Ano, tancujeme v taneční skupině XTRIM MODŘICE.

Jak dlouho jste trénovaly?

Asi tak čtyři měsíce na tréninkách.

A myslíte si, že vyhrajete?

Určitě!

Těšíte se na velké finále?

Ano!

Tak děkujeme za rozhovor a držíme palce!

-has-

Klára Dostálová

Jsi šťastná ze svého umístění ve finále?

Ano, jsem, první a třetí místo je super!

Víme, že jsi zpívala dvakrát. Jaká písnička se ti zpívala líp?

No určitě duet Shallow s KLÁROU PĚCHOUČKOVOU!

Proč jste si vybraly zrovna tuhle písničku?

Protože ji budeme zpívat na plese deváťáků, tak jsme ji zajely i v téhle soutěži.

Měly jste trému?

Já ani ne!

Seš si jistá, když zpíváš?

Jak u které písničky.

A chtěla by ses někdy přihlásit do nějaké pěvecké soutěže?

Spíš ne...

Díky za rozhovor!

-bor-, -has-

Tereza Kratochvílová

Ahoj Terko. Tak co, jsi šťastná že jsi vyhrála?

Ano. 😊

Jak dlouho se svému koníčku věnuješ?

Sedm let, jsem ve skupině Mažoretky Lili.

A jak se ti dnes vystupovalo? Měla jsi trému?

Dobře, trému jsem naštěstí neměla!

Prozradíš nám, jak se jmenuje hůlka pro mažoretky?

Baton.

My už víme, že jsi dnes vyhrála pizzu. Jakou by sis dala?

No nevím, nejradši mám asi Hawaii.

Tak gratulujeme a přejeme dobrou chuť!

-has-, -bor-

Skupina 9. A

Ahoj, představte se nám!

My jsme 9. A!

A co jste tancovali?

Baby Shark.

Máte radost, že jste vyhráli?

My jsme to tak nějak čekali!

Co budete tančit ve druhém kole?

To je tajné.

Kdy jste byli jako třída v Talent Show?

V roce 2010 v 1. třídě.

A od té doby pořád vyhráváte?

Ano, samozřejmě! (smích)

Kolik podpisů už jste rozdali?

To už ani nepočítáme...

-kru-

Ukázky z rapu Školička

Autoři: Filip + Petr

Ach...

Musím do školy

v pondělí zase,

v matice

se budem učit rovnice,
něco jako kolik váží prase,
pokud se dvě hodiny pase

Ajaj... Dějepis to bude

zase dokola,

budem se učit,

jak významná je tahle
mrtvola

V učebně
chemie
se nic nepije
jinak tě to
v krátké
chvilce
zabije

Petr Honek a Filip Oliva

Ahoj. Řeknete nám, co jste dělali na Talent Show?

Rapovali jsme vlastní píseň s textem na naši školu.

A máme to v plánu i ve finále.

Co budete rapovat ve druhém kole?

Taky na naši školu a vlastní výtvar.

Kolikátí jste v prvním kole skončili?

Byli jsme druzí.

Jste za to rádi?

No ano, ale chtěli jsme být první! :-D

Jak dlouho jste na soutěž trénovali?

No, psali jsme to každou přestávku! Začali jsme
v sedmé třídě...

A to jste osmáci?

Jo!

Tak to vám přeju hodně štěstí!

-pol-

Marek Musil

Jaký máš pocit z tvého vystoupení?

Celkem dobrý.

Jakou skladbu jsi hrál na housle?

Koncert Á mol od Oskara Edinga.

Myslíš si, že vyhraješ?

Snad ano.

Co na to porota?

Chválila mě.

Jak tě toto vystoupení napadlo?

Poradila mně to paní učitelka.

Jak dlouho jsi to trénoval?

Celý měsíc.

Kde ses naučil na housle?

V Rousínově v ZUŠce.

Tak držím palce do velkého finále! -pol-

Ve fyzice se učíme
obvody,
zapojíš je blbě,
způsobíš nehody

Ale ne,
v 13:12
nás test z občanky
přepadne,
část mozku mně
upadne,
to mě nic nenapadne
Snad se z toho
vyvlíknou,
že mám syndrom
hustýho kyslíku...

Je čas
oběda,
podává se
palačinka
z prášku.
Našel jsem
v ní kousek
hrášku!

Anna Dolinková

Ahoj Aničko, co jsi dělala na Talent Show?

Zpívala jsem.

A jakou písničku sis vybrala?

Pády od Marka Ztraceného.

Zpívání tě teda asi baví, že?

No jasně!

A jsi ráda, žeš postoupila?

Ano, jsem, a moc.

Tak my ti budeme držet palce do velkého finále!

Díky!

Není zač a děkuji za rozhovor.

-pol-

Klára Pěchoučková

Dobrý den.

Čau.

Jak se jmenuješ?

Já jsem Klára Pěchoučková z 9. A.

Já jsem Martin Blecha ze 3. A. Připravil jsem si pro tebe otázky ohledně soutěže Talent Show. První zní: Jak ses cítila při soutěži?

Úplně v pohodě, ty děcka jsou strašně hodní, porota byla hrozně příjemná. Já jsem taky byla v porotě, ale na chvíli mě zastoupila moje kamarádka a paní učitelka Hůrková byla velmi přívětivá a vlastně v té hudebně byla moc pěkná atmosféra, takže jsem se cítila velmi dobře.

Cítíš se dobře na druhé kolo, pokud tam půjdeš?

Ráda bych tam šla a určitě předala i něco ostatním žákům z Arménské i nějakým tím pěveckým projevem.

Myslíš si, že dopadneš dobře v druhém kole?

To vůbec netuším, to bude záležet potom na mém výkonu a tak.

Co jsi dělala?

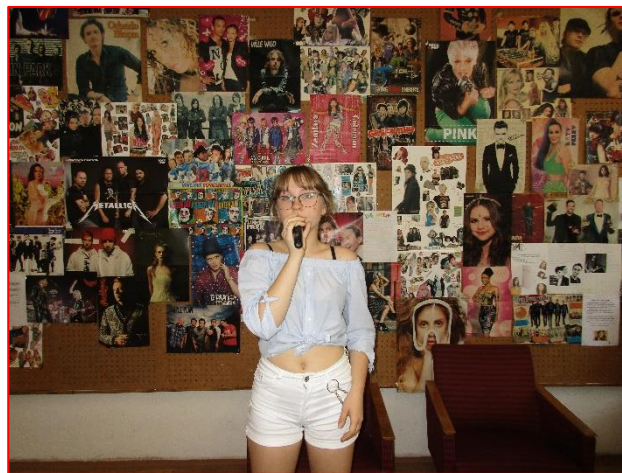
Já jsem zpívala, sama.

Jakou písničku?

Jar of Hearts od Christiny Perri.

Děkuji za rozhovor. Ahoj.

-mab-

Radek Bílý

Ahoj, co jsi tančil na Talent Show?

Já jsem tančil hardstyle.

A měl jsi přitom trému?

Tréma byla z toho, že jsem musel tančit před lidma a ukázat jim, co umím a co neumím.

Měl jsi tušení, že postoupíš?

Druhý místo mě překvapilo, protože jsem to dělal spíš jen pro srandu. Ale druhý místo je dobrý.

Na jakou písničku jsi tančil?

Na Cheeki Breeki.

Co budeš tančit ve druhém kole?

Ještě úplně nevím, ale možná to bude na hardstyle a Narkotik.

A chtěl by sis to ještě jednou zopakovat?

Ano, určitě, hlavně tady na škole je to super. Rozhodně bych si to zopakoval.

-kru-

Klárko, díky...

Lenka Ručková

Jednou ze soutěžících ve školní Talent Show byla i Klára Pěchoučková z 9. A, jejíž pěvecký talent je nepopíratelný: během posledních let reprezentovala naši školu v regionální soutěži Hanácký skřivan, celostátních Brdský kos a Lyra i v mezinárodní soutěži Česko zpívá.

Přestože Klára patří k žákům, kteří letos naši školu opouštějí, bude i nadále ZŠ Arménskou ve zpěvu reprezentovat, a to díky svému letošnímu umístění v celostátní pěvecké soutěži Lyra. Organizátoři této soutěže navazují novým projektem, do kterého byla Klárka vybrána. Jeho první část byla realizována v sobotu 7. června 2019 v profesionálním nahrávacím studiu v Třebíči, kde tamější zvukař naší Klárce za její pěvecký výkon vyjádřil profesionální uznání.

Zmíněný projekt organizátorů soutěže Lyra bude pokračovat natáčením videoklipu k nahrané písni, jež celý projekt ukončí.

Děkuji tímto nejen Klárce za dlouholetou reprezentaci naší školy, za její úsilí a píli, ale také jejím rodičům za podporu Klárčina pěveckého talentu. Do dalších pěveckých let jí všichni přejeme hodně úspěchů.

Výsledky jarních Armixxových soutěží

V jarním čísle Armixxu jsme uveřejnili tři soutěže, kterých jste se mohli všichni zúčastnit: anketu oblíbenosti školního Salátového baru, kvíz Poznej exotické ovoce a tři křížovky našich redaktorů. Na výherce opět čekaly skvělé ceny. Gratulujeme!

KŘÍŽOVKY ARMIXXU

Kateřina Čepičková 3. A
Natálie Konvalinová 3. A
Filip Šamánek 3. A

KVÍZ EXOTICKÉ OVOCE

Natálie Schillerová 5. A
Michaela Tošnarová 5. A
Veronika Hašková 5. A
Tereza Jarošová 5. A

SALÁTOVÝ BAR

Tereza Říčková 3. A
Patrik Brandejs 5. B
David Přijal 5. A
Adéla Compel 2. B

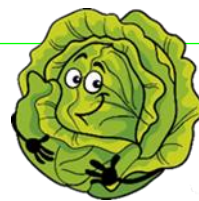
VÝSLEDKY ANKETY: Salátový bar

Že je nový školní Salátový bar super, o tom asi není třeba diskutovat. Ankety zjišťující jeho oblibu se zúčastnilo 152 hlasujících: z tohoto počtu se salátový bar líbí 144 lidem, nelíbí pouhým osmi. Asi nemají rádi zeleninu.

V anketě mohli žáci navrhnout, jaké další saláty by v naší školní jídelně ještě uvítali. Některé z nich, jako například ledový nebo hlávkový salát, se v nabídce mezitím dávno objevily také, jiné to teprve (možná) čeká. Hodně návrhů se týkalo i ovocných salátů, z čehož je vidět, že vás rádně honí mlsná. Po obědě ještě něco sladoučkého, že?

Návrhy nových salátů uveřejňujeme na této stránce. Nejvíc nás zaujal tento návrh: „Navrhuji krtečkový salát, jak ho dělá naše maminka!“ Redakce Armixxu slibuje, že vypátrá pisatele a v dalším čísle přinese recept na tuto dobrotu. Můžete se těšit!

1. místo	okurkový	48
2. místo	mrkvový	47
3. místo	jogurt	32
4. místo	rajčatový	17
5. místo	kompot třešňový	15
6. místo	kompot meruňkový	12
7. místo	mrkvový s jablky	11
8. místo	červená řepa	7
9. místo	kompot švestkový	6
10. místo	čínské zelí	3
10. místo	zeleninový míchaný	3
10. místo	jablečný s řapíkatým celerem	3

Návrhy zeleninové

- ✓ coleslaw
- ✓ hrášek
- ✓ kedlubnový
- ✓ kukuřice
- ✓ ledový salát
- ✓ paprikový
- ✓ ředkvičkový
- ✓ okurkový
- se zakysanou smetanou
- ✓ ředkvičkový
- ✓ s ředkvičkou a okurkou
- ✓ šopský
- ✓ z listového salátu

Návrhy ovocné

- ✓ ananasový
- ✓ banánový
- ✓ broskvový
- ✓ dýňový
- ✓ hruškový
- ✓ jablečný
- ✓ jahodový
- ✓ kiwiový
- ✓ mandarinkový
- ✓ mangový
- ✓ melounový
- ✓ meruňkový s jablky
- ✓ míchaný kompot
- ✓ banánovo-čokoládový
- ✓ jahodovo-malinový

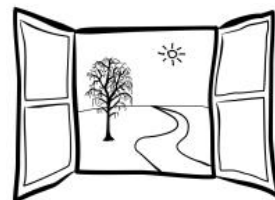
A nejlepší hláška naší salátové ankety? Tady je:

Když mi chutná – přidám si, když to nejím – nedám si!

**Žáci doporučují žákům
zajímavou četbu**

Knižní okénko

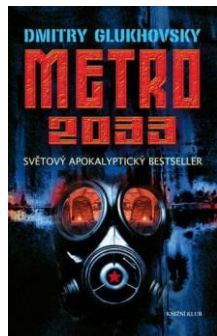
**„Děti vůbec nečtou! Sedí jen u počítače!
Tráví hodiny a hodiny na Instagramu!“**

Ne, to na naší škole neplatí! My tu máme plno malých i velkých čtenářů, kteří se s vámi rádi podělí se svými čtenářskými zkušenostmi a zážitky. Není jednoduché vybrat si vhodnou knížku, nejlepší je určitě osobní doporučení od kamarádů.

Doufáme, že si všichni vyberete a volný čas o prázdninách třeba strávíte s nějakou úžasnou knihou!

Dmitry Glukhovský: Metro 2033

Jaderná válka zahnala zbytky lidstva hluboko do podzemních krytů, z nichž největší je moskevské metro, kde ve středověkých podmínkách přežívá bezmála padesát tisíc lidí, jedním z nich je i mladý Arťom. Když se nehumanoidní monstra z povrchu začnou dobývat do metra, lidé zoufale začnou bránit svou podzemní říši. V této válce má Arťom

sehrát jen roli poslíčka, to se však změní – a to hodně... Zbytek si přečtete sami – budete jistě překvapeni!

(Vojta, 8. třída)

Christopher Paolini: Odkaz dračích jezdců

Tato série knih (Eragon, Eldest, Brisingr a Inheritance) pojednává o klukovi, který žil naprosto normální život, avšak jednoho dne se mu vše změnilo přímo před očima a on se bude muset svého starého života vzdát a začít s novým, ve kterém je mnoho nebezpečí a ztrát blízkých.

Ale také se v něm nachází štěstí, které ho potká hned toho osudného dne. Tuto sérii knih doporučuji všem, kteří milují draky, elfy a kouzla jako já. Pro vás jsou tyto knihy jako dělané.

(A. K.)

Sarah J. Maasová: Dvůr trnů a růží (čtyřdílná série)

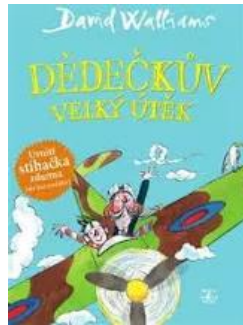
Série knih pojednává o holce, která žije chudý a prostý život, ve kterém musí žít svou rodinu. Jednoho dne však zabije zvíře, které svou smrtí změní její život úplně od základů. V novém životě ji čeká spousta důležitých rozhodnutí, lásky, neštěstí, hněvu a ztrát blízkých. Začátek

této knihy mnoho z vás nezaujme, ale postupně vás příběh zatáhne do děje, který vás jistě okouzlí...(knihy Dvůr trnů a růží, Dvůr mlhy a hněvu, Dvůr křídel a zmaru, Dvůr mrazu a hvězd).

(A.K.)

Líbila se ti některá z našich knih? Napiš nám o tom! ☺

David Walliams: Dědečkův velký útěk

Kniha se mi líbila, protože je velmi dobrodružná a napínavá. Dědeček vzpomíná na svoje mládí, kdy létal ve válce s letadlem a chce to znovu prožít, přičemž se dostane i do domova důchodců. V knize je i něco z historie letadel, takže bych ji doporučila i klukům.

(Verča, 7. A)

Kelly Barnhillová: Dívka, která upíjela měsíc

Tuto knihu bych doporučila hlavně těm, co mají rádi fantasy příběhy, protože je o čarodějnici, která zachránila dívku, ale omylem ji naplnila kouzly. Navíc tato kniha získala cenu Johna Newberyho 2017 za nejvýznamnější knihu pro mládež.

(Verča, 7. A)

Zoe Sugg: Girl online

Tuto třídílnou sérii (Girl online, Na turné, Jde svou cestou) bych určitě doporučila všem dívkám ve věku 13–16 let, protože hlavní hrdinka v příběhu popisuje svůj denní život plný nečekaných situací, které musí vyřešit. Všechny knihy mají velmi poutavý děj.

(S. S.)

John Green: Sněží, sněží

Kniha je sbírkou vánočních povídek, vhodná pro ty, kteří mají rádi romantické příběhy plné lásky i smůly. Vše se ale nakonec v dobré obrátí.

(S. S.)

Chceš i Ty v příštím čísle časopisu přispět do Knižního okénka? Neváhej a poděl se o své čtenářské zážitky! ☺

Monika Komárková a žáci 2. stupně

V úvodníku našeho časopisu jsem psala o talentech; teď, v jeho závěru, bych vám ráda představila další talentované žáky naší školy. Jsou to mladí lidé, kteří mají bohatou fantazii, dobrou slovní zásobu a v mnoha případech i svůj vlastní názor, za kterým se nebojí stát. Ano, jsou to naši spisovatelé.

Následující stránky Armixxu by vám (po nabídce knih renomovaných autorů) rády přinesly další pohodové prázdninové počtení. Tentokrát jsme ho sestavili z vítězných prací spisovatelů jednotlivých ročníků. Uvidíte, že v jejich povídkách nechybí humor, napětí, dobrodružství, cesty do fantastických světů ani zamyšlení nad tím, co je pro člověka v životě důležité: milující rodina, věrné kamarádství, v případě růžového prasátka svoboda, v okamžiku zamyšlení se nad budoucností i zodpovědnost za svět kolem nás.

Jako učitelka slyším velmi často otázku, zda se současní žáci oproti letem minulým opravdu tolik zhoršili, že je to s nimi až k nevydržení. Když se začtete do uveřejněných textů, sami uvidíte, že to s tou mládeží není tak strašné, jak by se podle bulvárních zpráv mohlo někdy zdát...

Gratulujeme vítězným spisovatelům, a navíc i těm z nich, kteří tak skvěle uspěli ve velké konkurenci v celostátní literární soutěži Náš svět. A všem vzkazujeme: nepřestávejte psát, jste vážně dobří a jde vám to krásně. Třeba si za pár let koupíme v knihkupectví vaši knížku a budeme se chlubit, koho jsme to kdysi učili.

1. a 2. ročník

1. místo Nikola Gregorová, 2. B – Dora na létajícím koberci
2. místo Eda Kahle, 2. B – Létající koberec
3. místo Marek Smejkal, 2. B – Petřík a létající koberec

3. ročník

1. místo Míša Koláčková, 3. B – Proč je dobré mít kamarády
2. místo Filip Šamánek, 3. A – báseň Pampeliška
3. místo Valerie Zvěřinová, 3. B – Můj zvířecí kamarád

4. ročník

1. místo Lenka Peterková, 4. A – Smutné prase domácí
2. místo Eliška Kopečková, 4. A – Na farmě
3. místo Sofie Kotěrová, 4. A – Moje město za 100 let

5. ročník

1. místo Daniela Bébarová, 5. A – Zasypaní v Africe
2. místo Adam Mičánek, 5. B – Úspěšný chovatel morčat
3. místo Lukáš Polanský, 5. A – Ztroskotanci

II. stupeň

1. místo Vojtěch Sysel, 8. A – Svět kolem nás
2. místo Anna Kluková, 8. A – Moje oblíbené místo
3. místo Barbora Dohnalová 8. A – Mé oblíbené místo
3. místo Jaroslav Truneček 8. B – Kdybych byl ředitelem

Celostátní literární soutěž NÁŠ SVĚT

3. místo Lenka Peterková, 4. A – Smutné prase domácí
- Čestné uznání Adam Mičánek, 5. B – Úspěšný chovatel morčat
- Čestné uznání Kolektiv 2. B – Příběhy létajícího koberce

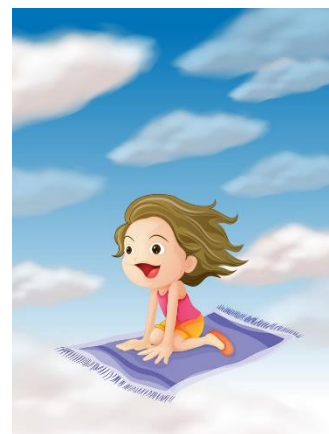
GRATULUJEME!

Bylo nebylo malé království a v tom království žila chudá holčička jménem Dora. Dora se svojí maminkou a tatínkem žila v malé chaloupce. Dora si přála cestovat po celém světě, ale byli moc chudí a jen o tom mohla snít. Dora už tak nechtěla žít, a tak se rozhodla, že se bude ucházet o práci na zámku.

Na zámku ji přijali s otevřenou náručí jako komornou. Ještě ten den se Dora pustila do úklidů pokojů a uviděla na zdi viset překrásný koberec. Byl tak krásný, barevný, že se ho chtěla dotknout. Když se ho dotkla koberec na jednu vzlétnul. Dora sedla na koberec a koberec vyletěl ze zámku z okna ven. Koberec vyletěl až do nebes.

Dora uviděla pod sebou svoji rodnou ves, kravičky, jak se pasou na louce. A letěla stále dál a dál, až se ocitla v zemi zvané Afrika. Koukla z koberce dolů a uviděla plno zvířat, která ani neznala. Sloni se procházeli po trávě, opice skákaly ze stromu na strom. Bylo tam tolik krásy, že se nechtěla vracet zpátky na zámek, ale věděla, že se vždy může vrátit díky koberci a vidět plno krásných zemí.

Proč je někdy dobré mít kamarády
Michaela Koláčková, 3. B

1. místo ve školním kole v kategorii 3. ročník

Bylo krásné ráno. Slunce svítilo. Ráno jako udělané na nějaký výlet, přemýšlela paní Nováková. Její dcera Sofie ještě spala. Paní Nováková sešla dolů ze schodů. Připravila Sofii snídani a zavolala na ni: „Zlatíčko, máš na stole snídani!“ Sofie se objevila okamžitě. Překvapilo ji, že jí maminka na snídani připravila rohlík, šunku, sýr a nějakou zeleninu. Byla sobota.

Protože Sofie měla domluvený sraz se svými kamarády, hned vyrazila na cestu. Bylo 9:43 a na to, aby dorazila do parku, kam to je asi 20 minut, měla času akorát. Sraz měli domluvený na 10:00. Sofie šla kus cesty rychlým krokem a pak se rozběhla. Zrovna, když bylo na vteřinu 10 hodin, doběhla na náměstíčko, kde měli sraz. Sofie otevřela pusu dokořán – náměstíčko bylo prázdné. Kamarádi nikde!!!

Mezitím kamarádi uháněli ulicí Vyhnalovou k Sofiinu domu. Max, jeden z jejich kamarádů, zazvonil. Paní Nováková jim ihned otevřela.

„Kde je Sofie?“ zeptala se Hedvika, další ze Sofiiných kamarádů.

„Vždyť já ji posílala na to náměstíčko, ona tam není!“ Paní Nováková vypadala vyděšeně.

„No, ehm....“ začal Max. „Nevíme,“ koktala Hedvika.

„Cože?“ nechápala paní Nováková.

„Odešli jsme z náměstíčka krátce před desátou,“ začala Xénie, poslední ze Sofiiných kamarádů.

„Většinou totiž čeká ona na nás,“ pokračoval Max. „Teď už ale také chápeme, že tam na nás čeká. Jen jsme mysleli, že nepřijde, a ona jen šla později.“

Hned jak Max tuhle větu dopověděl, kamarádi odešli a rozběhli se na náměstíčko. „Sofie už si určitě dělá starosti!“ přemýšlela Hedvika. Xénii napadla hrozná myšlenka. „Co když už na tom náměstíčku není?“ zeptala se. To Hedviku ani Maxe nenapadlo. Dostali strach, že tam jejich kamarádka není. Třeba nás šla hledat domů, jako my ji, dostala ještě větší strach Hedvika. „Nemějte strach!“ snažil se dívky uklidnit Max, ale musel přiznat, že se bojí ze všech nejvíce on sám.

Sofie se zrovna chtěla rozběhnout k domu nějakého z kamarádů, ale vtom okamžiku se její kamarádi přiřítili rovnou k ní. Sofie to najednou všechno pochopila. Kamarádi si začali povídat a hrát si. Za chvíli už všichni museli jít domů. Den jim všem už pak rychle utekl. Za chvíli byl zase večer.

Sofii tu noc vůbec nešlo usnout. Nakonec celou noc byla vzhůru. Ráno nedokázala nic udělat správně. Čas letěl. Sofie se začínala nudit. Následující večer si jen nerada připravovala věci do školy. Měla pocit, že se ve škole něco stane. A měla pravdu.

Ráno se vzbudila velmi brzy. Maminka a tatínek ještě spali. Sofie si proto začala připravovat svačinu do školy. Potom si sedla na postel a usnula.

„Sofie!“

Sofie otevřela oči. Vstala a rychle se převlékla. Na cestu do školy se netěšila, ale rozběhla se. Když si chystala věci na lavici, všimla si dívky, co v jejich třídě nikdy nebyla. V hodině ji paní učitelka představila jako Věru Kymplerovou, novou žákyni. Hedvika se na Sofii podívala a řekla: „Vezmeme ji do party, že jo!“

„Cože?“ Sofie hned vyhrkla: „Ne, na to zapomeň!!!“

„Proč ne?“ Hedvika nemohla najít důvod.

„No,... protože ji neznáme!“

O přestávce se Max zeptal: „Je docela dobrá, že?“

Dívky pochopily, o kom mluví. Sofie ale namítla: „Ne! Je nová a já k ní přátelství necítím!“

„Sofie!“ chtěla protestovat Hedvika.

„Já s partou končím!“

Sofie se až do odchodu ze školy přemáhala, aby se s kamarády nezačala bavit. Vyšla ze školy a namířila si to k domovu. Hedvika chodila vždy se Sofií dlouhý kus cesty. Sofie ale zastavila a otočila se zpět. Vrátila se a stoupla si. Možná kamarádům dojde, že jsem se naštvála, pomyslela si Sofie.

Než si o ni ale někdo z kamarádů začal dělat starosti, stalo se něco nečekaného. Sofii někdo popadl a vtáhl ji do autobusu. Ani nestihla zakřičet.

Poprvé pocítila, že by potřebovala někoho ze svých kamarádů. Ne! Řekla si. Já to zvládnou. Podívala se na paní, co ji držela. Jeli dlouho. Pak ji paní dostrkala k východu a strčila do ní.

Vypadla ven a paní šla za ní. Sofie se zoufale rozhlížela. Když poznám tu ulici..., začala přemýšlet Sofie. Tak budu moci zazvonit na někoho, koho z téhle ulice znám, domyslela si plán.

Byla si tím tak jista, že hned začala. Ulice Hlavatá? Tady bydlí Max!!!!!!!!!!!! došlo jí. Hledala číslo 19. Našla ho. Chystala se zazvonit. Ne! Řekla si. Proč bych ho potřebovala?

Pokračovala. Dostaly se ke kůlně. Žena ji strčila dovnitř. Sofie nedokázala pochopit, proč jsou někteří lidé tak zlí. Byla jsem tak strašná!!!!!!!!!!!! Jak jsem si mohla myslet, že to bez nich dokážu?

Nedokážu si představit, že jsem si myslela, že čekáním u školy něco změní!!!!!!!!!!!! Sofie nedokázala pochopit, co si myslela. „Mobil!“ vykřikla. Vytáhla ho. Komu zavolám? Přemýšlela. Maxovi, protože bydlí nejbližší a taky je hodně chytrý.

Sofie vytočila číslo. „Maxi,“ začala a potom pokračovala: „vrátila jsem se ke škole. Pak mě nějaká paní vtáhla do autobusu. Dojely jsme. Šly jsme po ulici, kde bydlíš. Nemohu pochopit, proč jsem se naštvála. Jsem v kůlně. Jdi pořád rovně asi půl kilometru. Ta kůlna se dá otevřít jen zvenku, ale pozor na klíč. Ty si s tím ale nějak poradíš!“

Ukončila hovor. O 42 minut později někdo zaklepal.

„Sofie? Jsi tam?“ ozvalo se zvenku.

„Maxi! Jsi to ty?“

Sofie byla tak nadšená, že zapomněla na riziko, které ji napadlo až později. Co kdyby za dveřmi byl někdo jiný než Max? Sofie se rozhodla, co v takovém případě udělá. Prostě řeknu, že nacvičuji divadlo... Ale plán se jí nelíbil, myslela si, že je praštěný. Vyhlédla z okna, aby se podívala, kdo je venku. Byl tam Max. Ulevilo se jí.

Co to je na tom keři? Křikla na Maxe: „Maxi, koukni se, co je to na tom keři! Klíče!“

Max byl překvapený.

„Čekej, zkusím odemknout!“

Sofie tomu moc nevěřila, ale za chvíli se dveře otevřely. Ty klíče jsou vážně od téhle barabizny!!!

Štěstím se rozběhla. Kůlna vypadala, že za chvíli spadne. „Radši pojď pryč!“ Max se na tomhle místě necítil bezpečně. Sofie ale zůstala stát.

„Proč myslíš, že mě ta paní vzala?“ zeptala se.

„Já nevím, ale pojď.“ Max se z prapodivného místa snažil zmizet co nejrychleji. Sofie nechtěla odejít.

Nakonec se ale otočila. „Nezavoláme někomu?“ zeptala se.

„Komu?“ zeptal se Max.

„Pomoc!“ navrhla Sofie.

„A co kdybychom radši řekli: Jo, zvládli jsme to! Jsme hrdinové!!!“ zeptal se Max.

„Byla bych radši, kdyby o našem dobrodružství někdo věděl,“ podotkla Sofie.

„A nechceš spíš zavolat policii?“ zeptal se Max.

„Jo!“ vykřikla Sofie.

Max vytáhl mobil.

„Dobrý den...“ začal Max, „jmenuji se Max a jsem se svojí nejlepší kamarádkou Sofií asi půl kilometru od posledního domu ulice Hlavaté. Sofii vzala nějaká žena a zavřela do kůlny. Klíče visely na keři. Sofie je už v pořádku. Kůlna vypadala jako na spadnutí, divím se, že tam není cedule s nápisem: VSTUP ZAKÁZÁN. Máme ty klíče. Přijedete?“

Na druhém konci se ozvalo: „Ano, přijedeme. Nikam nechodte. Asi za 31 minut tam budeme.“ Rozloučili se.

„Přijedou!!!“ oznámil Max. Sofii to potěšilo. Rozešla se k ulici Hlavaté. „Sofie, počkej!“ volal Max. „Nemáme nikam chodit. To říkali ti policisté!“ pokračoval.

Sofie se vrátila. Asi za 34 minut policie dorazila. „Tahle kůlna vážně vypadá, jako by se měla každou chvíli rozpadnout,“ podotkl jeden z policistů. „Měla by se opravit,“ pokračoval druhý. Max jim předal klíče: „Jsou tam i klíče od něčeho jiného.“

„Myslíte, že by mohly být od domu té paní?“ zeptal se Max.

„Kdo ví!“ odpověděl první policista. Druhý přikývl. „Jo!“ řekl. Policisté pokračovali ve vyšetřování a děti musely domů.

„To bylo prima,“ řekl Max cestou domů. Sofie opět nemohla usnout. Večer byla šťastná, že mohla vidět svůj oblíbený seriál.

Ráno se nejspíše vydala na cestu do školy. Ach jo, poznamenala. Čeká mě další den s tou Věrou. A proč se Věrou vůbec zabývat??? pomyslela si. Budu dělat, že ve škole není!

Do školy běžela. Něco její plány ale překazilo. Měli udělat dvojice. Na Sofii zbyla Věra.

Sofie se ze školy vracela pomalu. Byla smutná, že její plán nevyšel. S Maxem o jejich dobrodružství nikomu neřekli. Potom u dveří Sofiiny rodiny zazvonil zvonek.

Ozvalo se ohlušující crrrrrrrrr! Byl to Max. „Co tady děláš?“ zeptala se Sofie. Max se usmál. „Pojď, něco ti ukážu,“ řekl Max a zatáhl Sofii do obývacího pokoje.

Pustil televizi a našel správný program. „Tady se ale pouští zprávy,“ namítla Sofie. Sahala po ovladači. Vtom ale pohlédla na obrazovku a to, co viděla, jí vyrazilo dech.

Televizní moderátorka právě říkala: „Mladá slečna Sofie Nováková se svým kamarádem Maxem Tajanem nečekanou náhodou dopadli zlodějkou a únoskyni, po které pátrá policie už v osmi městech naší země.“

Sofie se podívala na Maxe. „To mluví o nás???“ zeptala se. Max přikývl a podíval se na ni. Ta se jen koukala na obrazovku.

Večer Sofie usnula hned, co lehla do postele. Cítila se šťastná, že se tohle stalo. Ráno do školy běžela. Došla do třídy velmi brzy, ale už tam byla Věra. Sofie sebrala všechnu odvahu a došla k ní.

„Věro, je mi líto, že jsem k tobě nebyla úplně férová,“ začala Sofie a pokračovala „Možná jsme špatně začaly, ale můžeme lépe pokračovat, tedy jestli chceš.“

Věra se zarazila. „Já myslela, že mě nemáš ráda,“ řekla po dlouhé chvíli mlčení.

„To bylo doted! A navíc jen pro to, že jsi byla nová. Také by se mi nelíbilo, kdybych byla nová a ty bys mě nesnášela,“ řekla Sofie. Sofie i Věra se zasmály. „Takže z nás nakonec budou kamarádky???“ zeptala se Věra. Sofie přikývla a usmála se na Věru.

Mezitím Max, Xénie a Hedvika přišli do školy. Všem vyrazilo dech, když uviděli Sofii a Věru, jak se spolu baví.

„Jestli chcete ještě Věru do týmu, tak mně už to nevadí, protože jsme se skamarádily,“ prohlásila Sofie.

S Věrou se kamarádi domluvili, že bude v jejich partě. A tak s nimi Věra v partě zůstala.

Smutné prase domácí

Lenka Peterková, 4. A

3. místo v celostátní literární soutěži Náš svět; 1. místo ve školním kole v kategorii 4. ročník

Dobrý den, já jsem prase domácí a jmenuji se Pepina. Jméno mi dal můj páníček, který se jmenuje pan Miloslav Dlouhý. Bydlím na vesnici v Madálkově a dnes vám budu vyprávět o tom, jak u nás v Madálkově probíhá jaro.

Nuže, jaro mám moc rád, protože vše roste a já miluju zelené dobroty! Můj páníček mě ale ven moc nepouští. Jen když je zrovna doma. On totiž jezdí někam pracovat do města Prahy. Když je v Praze, tak se o nás stará jeho maminka paní Dlouhá, ale ta pořád jenom spí, takže mě taky moc nevypouští. No, jsem vlastně hodně často zavřený ve chlívků.

Můj soused je kozel domácí. Říkám mu Felix. On je jako já. Také je pořád zavřený v chlívků. Často za mnou chodí můj kámoš domácí pes Rex. Je moc fajn! Hodně mu závidím to, že si může běhat po zahradě a dělat si co chce.

Už si ani nepamatuji, kdy jsem byl naposledy venku. Když se podívám ven z chlívků, vidím tam kočku domácí, jak se vyhřívá na sluníčku. Pak vidím králíkárnou, kde jsou králíci domácí, kteří si tam papají mrkvičky. Vidím poletovat vlaštovky obecné a jiřičky obecné, jak se starají o svá ptáčátka a učí je létat. Pak tam jsou kuři domácí a kokrhají, že mají hlad. Vedle kurů domácích jsou také kuřátka, která roztomile pípají. Vidím husu domácí, která tam jen tak stojí a dívá se do dále za plot. Když se tam také podívám, vidím tam koně domácí, kteří se pasou na pastvině, a jeden si dokonce povídá s ovci domácí, která si tam pochutnává na trávě a květinách. V ohradě, kde jsou ovce, roste šest jabloní domácích. Chtěl bych se také pást na pastvině nebo běhat po zahradě.

Najednou uslyším klíče. Páníček se vrátil! Po tak dlouhé době! Jde ke mně, otevírá mi vrátka a říká: „Běž ven a užij si jaro!“ A já se rozběhnu a utíkám, jak můžu. MILUJU JARO!

Zasypaní v Africe

Daniela Bébarová, 5. A

1. místo ve školním kole v kategorii 5. ročník

Sestry Ariana a Valerie byly polosirotky. Když jejich máma zemřela na chřipku, otec se jich zřekl a poslal je babičce společně s dopisem zavázaným stužkou. Nikdy se nedozvěděly, co je v dopise psané. Věděly jen, že otce už určitě nikdy neuvidí. Bylo jim jedenáct, když už u babičky bydlely rok...

„Večeře je na stole, holky!“ zavolala chraplavým hlasem babička. Do místnosti přiběhla plavovlasá dívka, Valerie, s malým gekonem na rameni. Vzápětí se sem dotápala o něco starší, ale jinak na chlup stejná Ariana. Usedla naproti Valerie a zdrceně se pustila do vaječné omelety. Babička si přisedla a starostlivě se na obě podívala. Ariana byla jako šnek a Valerie jako šíp. Jsou přesný příklad protikladu. Valerie rychle zhltila svou porci, vytáhla z kredence banán a nakrájela ho na kolečka. Dala banán na talířek a přistrčila ho ke gekonovi. Jemně gekona pohládila po hrudi a sedla si zpátky.

Najednou se v celé místnosti začal vytrácet vzduch. Ariana začala zběsile škytat. Pod nohama se jim chvěla zem. Babička zbledla v obličeji a následně zfalověla. Začalo mírné zemětřesení, které se stupňovalo. Valerie vystrašeně gekona schoulila do náruče. Všechno se zamotalo. Valerie i Arianě náhlý náraz vyrazil dech. Prskaly z pusy záhadný písek. Ariana se bolestivě převalila na záda. Postřehla, že leží na měkkém. Pomalu otevřela zalepené oči. Valerie už stála a rozhlížela se okolo. „Valii, kde to jsme?“ vyhrkla. Valerie se dívala stále před sebe a neodpovídala. Adriana se podívala stejným směrem. Kolem bylo širé moře. Podívala se zpět na Arianu. Všimla si, že na druhé straně je, kam se člověk podívá, jen a jen písek. Arianě se z očí valily slzy, možná ze zoufalosti nebo proto, že písek, na kterém stále zhrouceně ležela, byl žhavý jako rozpálená pec. Bylo jasné, že Vali se cítila stejně jako Ariana. Ariana se sebestě zvedla a dívala se na modré moře s odrazem slunce, které žhavě páliло a svítilo dennodenně na celý svět.

Ariana a Vali dlouho mlčely, když si obě všimly tichého ruchu za jejich zády. Na pravé straně rozlehlé pouště byly malé stánky, lehko přehlédnutelné. Byly zbarvené stejně jako písek okolo. Stáli u nich lidé, celí zahalení, což v tomhle počasí bylo divné. Ale dneska už toho bylo divného dost na to, aby se mezitím nenašla skrýš pro další podivnost. Obě sestry instinktivně kráčely vedle sebe. Jak postupovaly dál,

rozpoznaly, že je to malé tržiště, za kterým vede úzká vyježděná cesta. Lidé, kteří se nezastavitelně přibližovali k jejich očím, byli tmaví, takže se dalo uvažovat o černoších. I když to klidně mohli být třeba Italové. Slunce začalo zapadat. I když se nezdálo, že by stánky byly daleko, v tom hrozném horku se každý krok rozdělil na několik šouravých krůčků. Pomalu se začínalo stmívat. Lidé, co se rychle mezi stánky míhali, už byli dost blízko na to, aby se dalo poznat, že jsou to skutečně černoši. Začalo se mírně ochlazovat. Byla to nepochybně Afrika, protože tam je také pořád horko, ale v noci teplota výrazně klesá.

Plný trh rychle zřídil. Zůstali jen prodavači, kteří si už začínali balit zboží. Ve spoustě stánků už nikdo nebyl. Vali se podívala na Arianu a šeptla: „Jdeme.“ Rychle se rozběhly za posledními prodavači. Obrátily se na paní s dlouhými tmavými vlasy. Zřejmě angličtině nerozuměla, tak naznačily prosící gesto a ukázaly na auto. Žena se na ně usmála a v angličtině jim odpověděla, že je klidně sveze. Ariana se překvapeně podívala a řekla ještě: „Do Watfordu...“ a zatvářila se trochu, jako kdyby právě povídala lachtanovi: „Asi nemáš ty plechovky s rajským protlakem, že?“ Ale žena nejevila známky údivu nebo něčeho takového. Jen jim pokynula rukou, aby šly dál. Nedaleko stálo světle modré auto. Bylo už staré, ale taky mohutné. Žena otevřela dveře. Dívky byly nejisté. Mají s touhle podivnou osobou jet v autě? Třeba by je ještě nějaký jiný prodavač vzal s sebou? Vali jako první nasedla a Ariana hned po ní. Žena začala do auta nakládat zbylé zboží. Vypadalo to dost prapodivně. Různé sochy, ze dřeva i z hlíny, misky, lapače snů, neobvyklé šátky a další věci, které byly jako ty ostatní úplně k ničemu. V autě to vonělo dřevem a růžovým olejem. Po čtvrt hodině se žena vrátila a sedla si za volant. Najednou se k nim otočila a od ucha se usmála trochu děsivým obličejem. Překvapivě mile se jich zeptala: „Kam že to teda chcete, holčičky?“ Ariana její úsměv opakovala a znovu řekla: „Do Watfordu. To je ve Velké Británii, víte? Na ulici Hammer Street popisné číslo šest.“ Ariana nevěděla, jestli vůbec žena ví, kde je Velká Británie. Čekala, že je z auta vyhodí s tím, že si z ní dělají šprťouchlata. Ale žena byla stále v klidu a nic nenamítala. Nastartovala motor chrčící, no, jako motor.

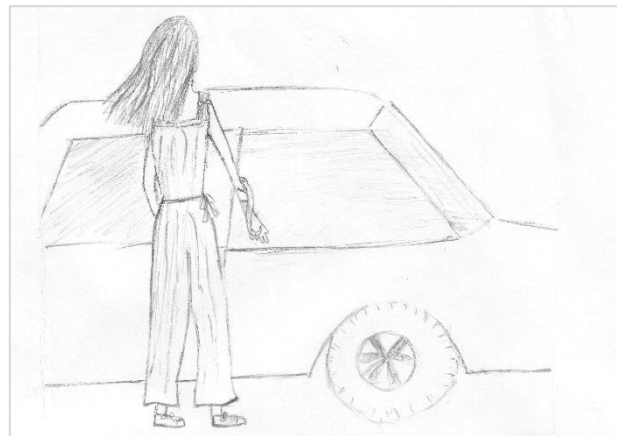
Až teď si Vali a Ariana všimly, že auto nevypadá jako klasické auto. Volant byl hranatý a sedadla byla šedá. Kromě toho byla skla úplně špinavá a nebyly si jisty, jestli je to vůbec bezpečné. Rozjely se. Jely celkem pomalu, když najednou auto začalo hrozně zrychlovat. Musely jet snad tisíc kilometrů v hodině, protože ručička na tachometru byla přitisknutá až úplně na konci, za posledním znaménkem, kde bylo psané 200 km v hodině. I přes prach a špínu se okolí míhalo nepopsatelnou rychlostí! „Dej mi toho gekona, dělej, rychle!“ zakřičela přes hluk motoru Ariana. Vali sice nevěděla proč, ale, jelikož by se na něho stejně nejspíš brzy vyzvracela, gekona Arianě podala. Ta ho schovala do plátěné toaletní kabelky, kde měla mimo jiné taky kartáček na zuby a různé klacíky a kamínky. Obě se upřeně dívaly z okna. Kolem nich se míhali stromy, lidi, ulice a města. Neměly na vybranou, musely zůstat sedět v autě. Vyskočit z auta by se jim nepodařilo. Žádná další možnost nebyla. Musely jen sedět a poskakovat na sedačkách.

Když projížděly dalším městem, Ariana, která seděla na levé sedačce, uviděla něco známého. Tohle byl Watford! Ty dřevěné domy, co se tam mihly, to byla ulice Countroud East Street. To znamená, že byly jen o dva bloky dál, než je jejich ulice. Ariana začala kopat do sedačky před sebou, aby upozornila, že už jsou na místě. Ale tam nikdo nebyl! Podívala se vedle sebe. Valerie byla nazelenalá a vypadalo to, že každou chvíli praskne. Ariana se znovu podívala z okna a uviděla jen pusto. Už musely být ve Skotsku, v parku Forestland. „Ach ne...“ vzdychla si. Najednou si uvědomila, že auto vlastně nikdo neřídí! Rychle začala křičet na Vali: „Skoč! Skoč ze dveří!“ Sice už auto jelo déle bez řidiče, ale až teď se začalo motat a vyjíždět z cesty. Ariana pomalu otevřela dvířka. Z venku šel chlad a silný vítr. Arianě házel vlasy do očí. Ariana měla štěstí. Jely kolem jezera. Chytla se předního sedadla, cloumalo to s ní. Než skočila, ještě zakřičela: „Skoč hned za mnou, Vali!“ Ale místo odpovědi uslyšela hlasité zapísknutí. Otočila se. Vali už tam nebyla... Ariana rychle skočila do vody. Domyslela si, že Valerie skočila už před ní. Doufala, že na druhé straně je taky jezero.

Ariana vyplavala na břeh a celá mokrá lezla po kamení k cestě. Auto stálo před ní. Ariana se podívala, že by zrovna auto zastavilo? To se jí nechtělo věřit. Prošla kolem auta na druhou stranu. Valerie nikde. „Vali!“ Ozvěna se ještě po jejím výkřiku táhla široko daleko, ale sestra nikde. Ariana začala zoufale brečet a rozhlížet se. Ale nikde nikdo. Ucítila, jak jí na hrudi něco lechtá pod mikinou. Zapomněla přece na gekona! Vytáhla ho a dala si ho na rameno. Jeho zelené tělo se v paprscích slunce krásně lesklo. Vstoupila do auta. Dívala se, jestli na něm není něco zvláštního. Na podlaze ještě ležely Valiny černé brýle s oválnými obroučkami. Smutně se začala štipat do ruky, aby zjistila, jestli to není jen sen. Sen to nebyl, ale Arianina ruka byla teď celá zakrvácená. Zvedla se a přelezla na místo řidiče. Místo bylo pohodlnější než vzadu. Nic tu nebylo.

Ariana vyšla z auta a otevřela kufr. Vysypalo se na ni několik věcí a v kufru ležela další halda zbytečností. Vzala do ruky jakýsi džbán. V tom se ni sesypalo dalších pár věcí a všimla si, že tam jsou nějaké... šaty. Nebo něco takového. Vzala je do ruky a byl to overal. Trochu větší, ale vzhledem k tomu, že byla Ariana celá promočená až na kost, bylo jí jedno, jestli bude vypadat jako strašák, nebo jako kdyby šla na nějaký ples. Oblékla si ho. Trochu na ní vlál, ale to už bylo jedno. Vzala ještě z kufru nějaké věci, co by se mohly hodit.

A pak už šla zpět cestou, po které přijely. Nevěděla, co dělá. Musela být desítky, ne, stovky kilometrů od domova. A neměla šanci se domů dostat. Ještě pořád vzlykala, kvůli Vali. Jestli se za ni chtěla pomstít osudu, nebo jestli prostě šla a šla, aby se dostala domů? Sama to nevěděla. Ještě se jednou ohlédla, jestli se tam náhodou neobjevila Valerie, ale musela se zase otočit zpět, protože tam na ni nikdo nemával, ani ji nikdo nedobíhal... Zarmouceně šla dál. Přemýšlela, co se s Vali stalo, protože tam nebyla, ale koneckonců by tam přece ležela, kdyby byla mrtvá. Ale nikdo tam nebyl. Uslyšela tichý zvuk motoru. Ohlédla se. V dáli jelo auto.

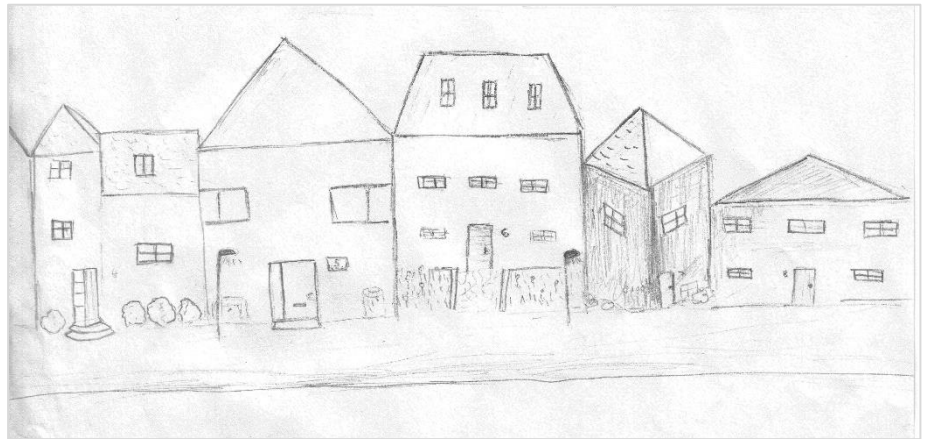
Trochu se vztyčila a zamávala na řidiče, aby zastavil. Jak se auto přibližovalo, bylo vidět, že zpomaluje. Zastavilo Arianě přímo před nosem. Otevřely se dveře. Vystoupila mladá paní, pohledem si Arianu změřila a řekla: „Ari, co tu děláš?“ Ariana zmateně zakroutila hlavou a zeptala se: „My se známe?“ Podívala se na řidiče, co seděl u volantu. Byl to její táta... Ale ta paní? Dívala se jí upřeně do obličeje. Poznala v něm Valeriiny oči a podobně vyhlížející vlasy. Vždyť její máma umřela na chřipku... to není možné... že by měla sestru... nebo co? Trochu se zachvěla a zeptala se: „Kdo jste?“ Mladá paní se pousmála a řekla: „Tvoje matka.“ Ariana vzdorovitě přimhouřila oči a vyhrkla ze sebe: „Ne, moje maminka zemřela“

na chřipku! To není možné!“ „Ari? A přemýšlela jsi někdy o tom, co se stane po smrti?“ Ariana na ni upřela svoje oči a prohlížela si ji, opravdu se jevila jako její starší dvojnice, ale i Valeriina. Odpověděla: „Vy jste duch?“ Žena se zatvářila ustaraně. „Ne, drahoušku, ale jsem živá.“ Ariana se zatvářila zoufale nechápavě. Když zemřela, není duch? Je živá? Moc jí to nedávalo smysl. Tak se jich jen zeptala: „Svezete mě? Do Watfordu, ulice Hammer Street popisné číslo 6?“ Její údajná matka pokynula rukou k zadním dveřím, které si Ariana hned otevřela. Auto bylo červené a uvnitř mělo černé sedačky, přes které byla přehozená oranžová deka. Ariana už nic nechápala, jen se nechala smutně vézt.

Postupně kolem nich projížděla další auta. Už byli v Anglii. Najednou žena chtěla vědět víc a začala se vyptávat: „A kde máš Valinku? A jak se má stará Mohogoniová?“ „Vy myslíte babičku? Ta je přece Armonová, ne?“ Ariana schválně na první otázku neodpovídala. Sama to nevěděla a říct té cizí, i když podivně povědomě vypadající ženě, že to neví, jí připadalo dost hloupé. Ale žena se nedala ošidit o odpovědi. „No a jak se teda má paní Armonová? A co Vali, kde je?“ Ariana se jen dívala na svoje nohy a dělala, že neslyší. Říct, že Valerie zmizela ze země, téhle pověřivé paní, by bylo divné. Třeba měla opravdu její matka sestru a ta se za ni neprávem vydává? Nakonec Ariana jen řekla: „Jo, má se dobře.“ Uvědomila si, že vůbec neví, co je s babičkou. Třeba se někde prodírá lesy, protože ji to přemístilo jako je. Nebo jestli na ně doma čeká? Ari si povzdechla. V tom najednou za sebou uslyšela velké...BUCH! Rychle se všichni otočili. Pronásledovala je nějaká zlatá koule, vznášející se ve vzduchu. Auto se zastavilo. Paní vystoupila z auta, jako by na tento okamžik už čekala, a spokojeně vzala kouli do ruky. Okamžitě jak se jí dotkla, stala se skutečnou koulí. Ariana to všechno pozorovala, připadalo jí to, jako by viděla v té kouli stát Valeriei, a klam byl skutečností. Z koule opravdu vyskočila Valerie! Paní se hned ptala: „Kdes probíha byla tak dlouho, Vali?“ Ariana jen překvapeně zírala. Co to...? Otevřela si dveře a vykulenýma očima se dívala na Valeriei.

Paní se hned dala do vysvětlování: „Jsem mrtvá, že? Ale žiju. Víš, když někdo zemře, ne protože je starý, má moc, tak velkou jako nikdo. A ta moc se dá použít jen na jednu jedinou věc! Zachránit jednoho člověka před smrtí! Mně dala život babička Olivie, kterou jste nikdy nepoznaly. Té bohužel nikdo před smrtí nepomohl. Já svou sílu dala Valeriei.“ Ariana zarmouceně sledovala matčinu tvář a pak se zeptala: „Ale proč, když jsi byla zase živá, jsi nepřišla za námi? Za tátou a za námi? Dál jsme mohli být spolu!“ Žena, vlastně máma, uvědomila si radostně Ari, si povzdechla a řekla: „Babička Olivie, no, neměla mě nikdy moc ráda, protože jsem nebyla taková, jaká bych prý být měla. Utekla jsem od ní a nevrátila se. Ona pracovala jako lékařka a chytila také chřipku. Odešly jsme z tohoto světa téměř ve stejný čas a se stejnou nemocí.“ „Jak ses teda dostala sem zpět?“ zajímala se ještě Ariana. „Když se babička dozvěděla, co se stalo jejím vnučkám, ihned mě ve světě duchů našla a řekla mi, co se s vámi stalo. Já darovala život Valeriei. Matka mi potom darovala svůj život, abych vás mohla spojit zase do jedné cesty.“ Valerie i Ariana společně, jako kdyby to měly domluvené, matku objaly! V rukách se jim ztratila a ony objaly pouhý vzduch. Matčino tělo bylo pryč... Valerie i Ariana se rozplakaly. Zvedly se a nastoupily do auta za otcem. Obě si sedly, ale každá se schoulila do klubíčka a zrak upřely z okna. Jedna si dívala do lesa a druhá na modré jezero, na němž se odrážely sluneční paprsky. Otec je odvezl před dům sousedů, kde bydleli Khousovi.

Ari a Vali se mlčky vykradly z auta a pospíchaly domů. Červené auto za chvíli zmizelo v dáli. Babička byla doma. Překvapeně je uvítala a dívky jí všechno řekly. Ona už jim jen řekla, jak to bylo s ní. Ve chvíli, kdy se to všechno stalo, babička prý omdlela nebo usnula. Našli ji sousedé, zavolali sanitku a nechali ji odvézt do nemocnice. Takže nakonec vše nedopadlo až tak špatně, jak se to prve jevilo. Obraz maminky měly dívky stále před očima...

Úspěšný chovatel morčat

Adam Mičánek, 5. B

Čestné uznání v celostátní literární soutěži Náš svět, 2. místo ve školním kole v kategorii 5. ročník

čeká morčátko. A byla to skutečně pravda. Jednou jsem přišel ze školy a v kleci byla Sofie, která už byla hubená, a vedle ní malé morčátko. Měl jsem z toho velkou radost a nové morčátko jsem pojmenoval Junior. Junior měl kožíšek podobný své mamince. Rád jsem se díval, jak si spolu hrají a obě morčata jsem choval. Všichni se mi doma smáli, že jsem k devátým narozeninám dostal dárek „dva v jednom“, protože nám prodali těhotnou samičku.

Asi od šesti let jsem chtěl mít nějaké domácí zvířátko. Tak dlouho jsem přemlouval rodiče, až mi tatínek k devátým narozeninám koupil malé morčátko. Moc se mi líbilo, bylo bílé s černými a hnědými skvrnami. Zjistili jsme, že je to samička, a pojmenoval jsem ji Sofie. Musel jsem se naučit o ni starat, koupili jsme klec a dřevěnou boudičku, do které se večer schovávala. Krmil jsem ji mrkví, senem, ovsem a salátem a měl jsem radost, jak hezky roste a přibývá na váze. Za necelé dva měsíce byla Sofie jako kulička, a tak jsem dostal trochu strach, že ji překrmuji. Sofie se nemohla ani vlézt do otvoru své boudičky. Nakonec jsme začali mít podezření, že Sofie

Asi za čtyři měsíce znovu Sofie začala podezřele tloustnout a já jsem začal mít obavy, že budeme mít další morčátko. Byla to skutečně pravda a nám přibyla hned další tři morčátka. V této chvíli jsme měli celkem pět morčat. Uznali jsme, že musíme klec rozdělit na klučičí a holčičí část a morčátka rozdělit na samičky a samečky. Na internetu jsem hledal informace, jak je rozeznat. Zjistili jsme, že mám tři samičky a dva samečky a rozdělili jsme je do dvou částí klece.

Morčátka byla hodně divoká a snažila se přelézat přes půlící překážku z jedné půlky klece do druhé, což se jim i podařilo. Výsledkem jejich výletů v kleci bylo narození dalších dvou morčátek. Tedy v tuto chvíli jsem měl sedm morčat.

Poslední dvě morčátka však byla malá, slabá a bohužel umřela. Byl jsem z toho velmi nešťastný a ještě teď, když si na to vzpomenu, tak je mi do pláče.

Uznali jsme, že pokud nechceme být velkochovatelé morčat, tak je nutné koupit druhou samostatnou klec a samečky od samiček oddělit. Toto jsme udělali a já jsem se staral o pět morčat. Bylo s nimi hodně práce, musel jsem je neustále krmit a čistit dvě klece. Nakonec jsem se s tatínkem dohodl, že se pokusíme náš chov omezit. Ve škole jsem kamarádům nabízel morčata a jeden kamarád z vedlejší třídy měl o morče zájem. Tak jsem mu morčátko přenechal s tím, že se o ně musí dobře starat. Kamarád měl z morčátka velkou radost. Další dvě morčata jsme nabídli do chovatelského kroužku v Lužánkách. Tato morčátka jsou stále moje, ale dělají radost i druhým dětem. Já za nimi mohu kdykoliv přijít, a kdybych chtěl, tak mi je dají zpět.

V současné době mám dvě morčata, a to samečky, takže nehrozí, že nám přibudou další morčata. O morčata se pravidelně starám, čistím jim klec a krmím je, někdy si je i pochovám.

Mít domácí zvířátko je velká radost, ale i starost a odpovědnost. S morčátky jsem zažil hodně legrace, ale i smutek, a to, když mi dvě morčátka zemřela. Jsem velmi rád, že jsem svými chovatelskými úspěchy mohl udělat radost i dětem v chovatelském kroužku a mému kamarádovi.

Příběhem o mém chovatelském umění bavím své známé, a tak jsem se rozhodl, že s ním seznámím i vás. Doufám, že se vám to líbilo.

Svět kolem nás

Vojtěch Sysel, 8. A

1. místo ve školním kole v kategorii II. stupeň

Slovním spojením "svět kolem nás" by se dalo definovat naprosto všechno, od živočichů, přes neživé předměty až po myšlenky, duchovní záležitosti a lidskou psychiku jako celek. Samozřejmě většina lidí si pod pojmem "svět kolem nás" představí to, co uvidí, když se rozhlédnou kolem sebe. A uvidí své každodenní strasti a povinnosti, jiní zase štěstí a volnost, které jim vykouzlí úsměv na tváři.

Já osobně si představím dnešní dobu, ve které žiji a vyrůstám. Tato doba nabízí spoustu příjemných změn, oproti životu před 300 lety, však čím je lidstvo starší, tím řeší hloupější problémy, které zbytečně komplikují život a soužití mnoha lidí.

Co také nesmíme opomíjet, tak je člověk

samotný, je to živočich, u kterého můžeme pozorovat nejširší paletu osobností, temperamentu a druhů sociálního chování. Dobrým příkladem je chování zvířat mezi svým druhem, které se často omezuje jen na přirozené tendence, jako například rozmnožit se a starat se o své potomky, však u člověka toto spektrum sociálních aktivit je o dost širší a projevuje se tím častá názorová neshoda, která ústí v konflikt, který se od toho zvířecího velice odlišuje. Další faktor, co dělá lidské soužití jiné než to zvířecí, je ten, že člověk nadobro předstihl evoluci a vzal osud svého druhu a vlastně i celé planety do svých rukou, což znamená, že někteří jedinci začali nesprávně a často i nebezpečně používat to, co stvořili jiní, oni samotní nejsou psychicky přizpůsobeni s danou věcí bezpečně nakládat.

Však musíme si uvědomit, že svět kolem nás není jen současnost, je to i minulost, na které však moc nesejde, jelikož už stejně nic nedokáže změnit a my opětovně nedokážeme změnit ji. Na co je však důležité myslet, tak je budoucnost, která dříve nebo později bude pro lidstvo spásná nebo katastrofická. O budoucnosti se bude teprve rozhodovat, takže je důležité, aby tato rozhodnutí byla správná a neomylná a vypuštěná z úst toho správného, který si plně uvědomuje, jaké bude mít jeho činy následky. A teď nezáleží na tom, jestli jde o rozhodnutí, jaké oblečení si vzít na sebe, nebo jestli jde o něco, co zažehne nukleární válku, zkrátka a jednoduše člověk by si neměl dovolit dělat více chyb, než je možno.

Je naše mládež horší, než jsme byli my? Co naši deváťáci?

Mgr. Petr Holánek

Dovolte mi prosím osobní zamyšlení. Jako ředitel učím jen pět hodin týdně a první třída, do které jsem se v září vypravil, byla 9. A. Určitě si dovedete představit to nadšení, když přijde nový vyučující, a k tomu ještě ředitel a předmět výchova k občanství. Po počátečním otukávání jsme si nastavili jasná pravidla a můžu říct, že až na několik hodin, které nebyly úplně zdařilé, mě výuka v této třídě bavila a většinou jsem se na ni i těšil. Je to jediná třída, ve které jsem neudělal žádnou poznámku za nekázeň v hodině. Ale budme upřímní – idylka to vždy nebyla – zvláště, když jsem chtěl psát testy (3 za pololetí), to byla diskuze! Stejně tak, když jsem ohlásil celopololetní zkoušení. Nebo když jsem začal kontrolovat sešity – našli se ti, kteří mému požadavku odolávali i několik týdnů, a rozprava k tomuto tématu byla opravdu obohacující. A když jsem přišel s požadavkem ohledně dodržování školního řádu v oblasti zákazu mobilních telefonů ve výuce a včasného příchodu do školy, moje popularita určitě nevzrostla.

Na druhou stranu jsme zkoušeli skupinovou práci, řešili jsme tematické problémy, sledovali a komentovali aktuální dění, zkoušeli prožitkové aktivity, a to bylo většinou úspěšné. Dále jsme se učili jeden druhému naslouchat a slušně mezi sebou komunikovat. V rámci druhého předmětu, který v této třídě vyučuji, tj. volba povolání, jsme se seznamovali se širokou škálou témat – od typů středních škol, přijímacího řízení až po zákoník práce a oblast BOZP. Vždy jsem oceňoval určitý zdravý náhled a inovativní řešení, která sice někdy vycházela z nedostatků zkušeností a informací, což je vzhledem k věku žáků pochopitelné, na druhé straně spoustu z nich byla jistě k zamyšlení. Rovněž jsem oceňoval otevřenost a upřímnost, i když jsme někdy na sebe samozřejmě vzájemně narazili. V 9. B jsem bohužel neučil, jenom jsme se několikrát sešli, ale vím, že reference na žáky jsou rovněž velmi dobré.

U obou tříd musím ocenit ochotu pomoc při organizování různých soutěží a akcí pro mladší spolužáky a jejich pracovní nadšení, když nám vždy velmi ochotně (někdy i o přestávkách) pomáhali při pracích v rámci školy.

Věřím, že se vám, milí rodiče, ve spolupráci s naší školou podařilo vychovat šikovné kultivované mladé lidi, kteří jsou plni respektu k druhým, vědí, co je správné, jak se chovat v různých situacích, s ochotou pomoci a s kladným přístupem k dalšímu vzdělání.

A odpověď na úvodní otázku? Domnívám se, že dnešní mládež není o moc horší než předchozí generace – je jenom jiná doba, která je silně ovlivňuje. I my jsme „občas“ nechtěli poslouchat dospělé, byli jsme drzí, zkoušeli jsme, co vydrží, nechtělo se nám nic dělat, snažili jsme si věci co nejvíce zjednodušit – a že jsme vždy mluvili jen spisovnou češtinou, tomu snad nikdo nevěří.

Vážený rodiče, děkuji vám a rovněž děkuji třídním učitelům a všem vyučujícím, kteří tyto žáky vedli.

Milí žáci devátých tříd, rád jsem vás poznal a přeji vše dobré, ať se vám v životě daří a – těšilo mě 😊.

Hola, střední škola volá...

Jolana Hůrková

Jak dopadli naši deváťáci při přijímání na střední školy?

V tomto školním roce máme v devátých třídách 46 žáků.

Nejvíce žáků se hlásilo na státní střední odborné školy a téměř všichni se dostali na vybranou školu již v prvním kole přijímacího řízení. Na státní SOŠ se dostalo 22 žáků, na soukromé SOŠ šest žáků.

Na gymnázia se letos hlásilo 13 žáků, což je více než v loňském školním roce. Někteří z nich se dostali již v prvním kole, někteří až na odvolání; tři žáci si ve druhém kole přijímacího řízení podali přihlášky na soukromá gymnázia.

Na školy s učebními obory podalo přihlášku sedm žáků.

Vcelku tedy musím konstatovat, že naši deváťáci byli v přijímacím řízení úspěšní. Přejeme jim, aby se jim na nových školách líbilo, aby úspěšně studovali, aby je zvolený obor zajímal a bavil. Taky pochopitelně to, aby tam potkali dobré lidi, ať už z řad učitelů, nebo nových kamarádů.

A na závěr malá pozvánka: milí deváťáci, i když už budete příští rok prváci, rozhodně to neznamená, že by se Vám brána naší školy uzavřela navždy. Přijďte se za námi kdykoliv podívat, pochlubit svými úspěchy, nebo třeba i zanádat nad tím, co se Vám úplně nepodařilo.

Pamatujte, že na Arménské jste vždycky vítáni.

Co bude dál?

Na jaké škole budou pokračovat žáci 9. B po základce, co očekávají od střední školy, na co se těší a netěší a jaké změny jim to přinese?

Bára - SŠ Charbulova – kadeřnice

- nový kolektiv, vzdělání v oboru
- těším se na nové učení v oboru, netěším se na ostříhání mých vlasů jinými studenty, bojím se, že nezapadnu
- budu se muset víc učit

Saša – Zdravotnická – laboratorní asistent

- očekávám těžší učení a tím větší zařezávání doma
- těším se a zároveň se bojím nového prostředí, nových lidí, nových učitelů a jakou si udělám reputaci
- bojím se, že mě nebudou brát takovou jaká jsem a že nebudu v obraze

Terka – Cyrilometodějská pedagogická – pedagogické lyceum

- že se konečně na něco zaměřím a nebudu každý den znučená a na nějaké předměty se budu i těšit
- bojím se, že si nezvyknu na nový kolektiv jak učitelů, tak spolužáků
- na tuto školu jsem chtěla už dlouho a byla jsem nesmírně šťastná, když jsem se dověděla výsledek

Kristýna – SŠ Charbulova – kadeřnice

- radši nic neočekávám, netěším se na to, že mě tam budou stříhat
- těším se na nové lidi

Viki – SŠ zahradnická Rajhrad – ekologie

Marek – SŠTE Olomoucká – mechanik elektrotechnik

Tomáš – Moravské gymnázium

- naučit se více věcí, více učení
- těším se na nový kolektiv, nové lidi, nové jazyky, netěším se na delší rozvrh
- přání dostat se na státní gymnázium se mně nesplnilo

Natka – SOŠ Sokolská – ekonomika a podnikání

- očekávám těžší učení, těším se na nové učení, ale zároveň mám z toho strach
- těším se, že nebude tolik chemie a fyziky

Emily – SŠ Morava – sociální činnost

- lepší a hodné lidi, milé učitele, dobrý kolektiv a prostředí
- těším se na závody na škole
- přání se mi neplnilo, ale nevadí mi to

Miša – SŠ Charbulova – prodavač

- že mě naučí pracovat v tom oboru, očekávám méně učení než na ZŠ, obávám se, že tam budou hodně přísní učitelé
- těším se na nový kolektiv, na nové předměty
- nesplnilo se mně přání studovat na zdravotní škole, ale tento obor je také dobrý

Šimon – SOU Bosonohy – mechanik

plynových zařízení

- v budoucnu budu mít dost peněz, poznám nové lidi a prostředí
- změny v režimu, známkování, přístup učitelů

Aleš – Gymnázium Matyáše Lercha

- očekávám spoustu učení, těším se nové spolužáky
- změna kamarádů a učitelů
- upřímně jsem s touto školou nepočítal, ale jsem rád, že mě přijali, splnilo se mi moje přání

Michal – SPŠ Edvarda Beneše Břeclav – provoz a ekonomika dopravy

- očekávám hodně nových informací, těším se na praxe, učení bez chemie
- změny - vstávání dřív

Pepa – SŠ polytechnická Jílová – dřevostavby

- více učení, těžší předměty
- těším se na kantýnu, jídelnu a že tam nebude bazén
- změna jiný kolektiv, učitelé
- splnilo se mi přání, nečekal jsem, že se dostanu na přijímačky

Honza B. – Moravské gymnázium

- těším se na nové spolužáky a nové zážitky
- netěším se na spoustu učení a maturitu

Eliška – Střední průmyslová škola

Purkyňova – ekonomika a podnikání

- očekávám, že se naučím něco nového, budu mít nové zkušenosti
- těším se na nový kolektiv
- změna- více přípravy do školy, změním se

Honza R. - SŠTE Olomoucká – IT

- určitě víc učení
- těším se na nové předměty; těším a zároveň mám trochu strach z nového kolektivu; jsem nadšený, že se konečně budu učit o něčem, co mě zajímá
- zaručeně méně volného času už díky dopravě; jak se znám, tak si budu dlouho zvykat na oslovení kantorů jako profesor

Radek – SŠ Charbulova – kuchař

- očekávám nové zkušenosti
- těším se, jak budu vařit, netěším se na nové lidi
- budu se muset víc učit

Klára – SOU tradičních řemesel Střední – design interiéru

- očekávám, že budu chodit dřív domů
- těším se na nový kolektiv, na pracovní část výuky, nové učitele, nový přístup k žákům
- netěším se na více projektů na doma

Na cestě k dospělosti

2010 – 2019

Jeden měsíc do konce. Hrozná představa, že bude konec, když se vídáte se spolužáky každý den celých devět let. Mnoho z nich jsou kamarádi a během pár týdnů se všichni rozejdete, ale mnoho z nich už třeba vůbec neuvidíte.

Každý, kdo slyší slovo škola, vybaví se mu opruz, brzké vstávání, nuda, hrůza... Ale až v 9. třídě vám dojde, že brzké vstávání je nic oproti těm příběhům, které každý den zažíváte. Všechny problémy, co jste provedli, a v ten moment máte strach z průšvihů, vám pak za pár let připadají srandovní a vy přemýšlíte nad tím, jaká jste byli telata. A i když některé momenty nebyly zrovna příjemné, na žádný z nich nechci zapomenout, jsou to chyby, které nás posouvají dál.

Velké díky patří učitelům. Ne vždy jsme s nimi byli za dobře, ale většinou až později nám dojde, že to byl vlastně super učitel.

Nebudu vypisovat naše zážitky, těch je nespočetné množství. Nechám to na jiných. Zakončila bych toto menší počtení větou: „Nejlepší vzpomínky jsou ty, které se vám zdají ze začátku hrozné.“

Edita Willmannová, 9. A

Devět let je za námi
vydrželi jsme to s vámi.
Testy, zkoušení i maturity,
vůbec jsme se nenudili.

Pravidla, tresty a povinnosti,
bylo toho na nás dosti,
srandu tu sice byla,
ale už pomalu skončila.

Ted' jsou všichni smutní,
že se s námi loučit musí.
Byli jsme ta nejhodnější třída,
nestačila nám ani žlutá křída.

Už vás nebudeme zdržovat
a za pár dní se budeme stěhovat.
Do jiné školy každý zamíříme
a možná se nikdy neuvidíme.

Jediné, co nám navždy zůstane
a vždy si na to vzpomenu,
jsou společné chvíle,
které nám nikdo nemůže vzít,
a my se vždy můžeme zasnít.

Veronika Halouzková, 9. A

Devět let na ZŠ Arménská

Určitě budu vzpomínat na úžasných devět let plných zážitků, na školy v přírodě, lyžáky, adapták. Je toho strašně moc a nedá se popsat těch skvělých devět let se super děckama a super učiteli. A i když to občas zaskřípalo, byl jsem tady rád. Všem bych chtěl poděkovat za ty nezapomenutelné roky na Arménské.

Šimon Havelka 9. B

Všechno hezké musí jednou končit,
s kamarády se už musím loučit.

Naposledy pobřečím,
mejkap si tím odlíčím.
Střední škola volá hurá,
Armendo, buď stále skvělá.

Karolína Murčová, 9. A

Alexandra Treblíková, 9. B

Jedno končí, druhé začíná

žáci 9. A a Ivana Coufalová

9. A

2010-2019

**POZOR,
PRUDCE
INTELEKTUÁLNÍ!**

Na co budu vzpomínat a na co nezapomenu?

- ... na školy v přírodě, lyžáky a výlety
- ... na svou první pětku z češtiny ve druhé třídě
- ... na nejlepší vodní bitvu, co kdy byla
- ... na naše velmi trapné omluvy a výmluvy
- ... na tu pohodu a dobrou atmosféru
- ... jak jsme pořád hledali papuče
- ... jak jsme utíkali z jídelny školou, aby nás nikdo neviděl
- ... jak jsme sledovali hokej a společně se radovali
- ... na supr čupr prank s učebnicí chemie na apríla
- ... na evakuaci školy, byli jsme v televizi, to chceš
- ... na velké sběry papíru, kdy jsme jezdili v koších a hodně se nasmáli
- ... jak jsme jednou půl hodky čekali, až nám paní kuchařky dovaří rýži
- ... na šlapání bludiště v metrové sněhové závěži na lyžáku
- ... na naši úžasnou kliku od dveří
- ... rana, brada, zem
- ... há dvě es, smrdí jak pes
- ... na učitele, kteří mě něco naučili
- ... na lyžák, kde vypukla střevní chřipka
- ... na skvělou stezku odvahy
- ... na Alpy, kde jsem si úžasně zalyžoval
- ... na házení věcí po komárech asi v 11 večer

Absolvent 2019:

Denisa Bartoňková, Jakub Blažek,
Veronika Halouzková,
Zuzana Horáková,
Julie Jiříčková,
Samuel Jurka, Zdeněk Konečný,
Zuzana Korcová,
Tomáš Kratochvíla,
Martin Matyšek,
Markéta Moravcová,
Karolína Murčová, Martin Novák,
Nina Ocetková, Simona Peterková,
Klára Pěchoučková,
Tomáš Plšek, Jakub Pokorný,
Jan Polák, Zdeněk Reiter,
Tereza Sedláčková,
Adéla Stará, Aneta Trnková,
Matěj Trup,
Daniela Vlková,
Vojtěch Vrzal,
Edita Willmannová

- moje třída, někteří učitelé a některá děcka z jiných tříd
- učitelé a jejich laskavost
- to, že nebudu moct jít jen 5 minut pěšky do školy
- vzhled a vybavení školy
- lidi, se kterými jsem tu byla devět let i více a s některými již od školky
- volnost v hodinách
- svačiny, různé akce
- spolužáci a učitelé
- zpěv s holkama a paní uč. Ručkovou
- lidi ze školy a možná i učitelé
- kamarádi, někteří učitelé, společné zážitky
- přátelé a učitelé, školní výlety
- kolektiv, učitelé, předměty HV, VV, přírodopis, zeměpis, PČ
- kolektiv, asi učitelé, prostředí
- kolektiv a dobří učitelé
- někteří učitelé a třídní učitelka
- pohoda, uvolněná atmosféra kolektivu
- úžasný kolektiv, všechny společné zážitky, lyžák, ŠVP, adapták a všechny ostatní akce
- lidi, které jsem poznal a žil jsem s nimi 5 let
- fajn kolektiv, učitelé, akce, v podstatě všechno

Absolvent 2019:

Jan Babáček
Jozef Benčík
Radek Bílý
Barbora Bodečková
Aleš Doležel
Klára Dostálová
Emily Edesová
Eliška Hánová
Šimon Havelka
Michaela Kozáková
Michal Kubín
Kristýna Lugošová
Tomáš Pospíšil
Jan Ručka
Viktorie Schielová
Tereza Šolcová
Alexandra Treblíková
Natálie Zafírelisová
Marek Zapletal

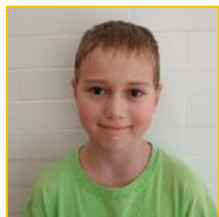

Ples devátáků

Redakce Armixxu všem přeje

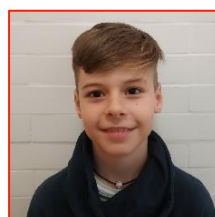
KRÁSNÉ PRAZDNINY!

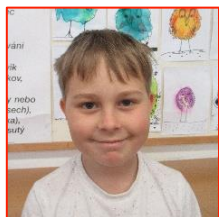
Redaktor Armixxu
Martin Blecha,
3. A -mab-

Mám rád psy, nerad chodím do školy, rád odpočívám a lenoším, oblíbené jídlo je čočka na kyselo, rád hraji počítačové hry.

Mám rád psy i kočky, oblíbená barva je černá, hraji basketbal a rád hraji fotbal, mám rád skoro všechna zdravá jídla, mám strašně rád Armixx.

Redaktor Armixxu
Jakub Kareš,
3. A -kar-

Redaktor Armixxu
Štěpán Bébar,
3. A -béb-

Hraji na klavír a začnu se učit hrát na kytaru, baví mě práce na notebooku, nejoblíbenější jídlo je "americké jídlo" hamburger a hranolky, ale i slovenské halušky.

Mé oblíbené zvíře je kočka, nejoblíbenější barvy jsou černá, modrá a safírová, nejraději mám palačinky s nutellou a šlehačkou, nejoblíbenější předmět je výtvarka a jako koníčka mám prapory.

Redaktor Armixxu
Sofia Krubová,
5. B -kru-

Redaktor Armixxu
Eliška Borešová,
5. A -bor-

Je mi 11 let, ráda jezdím na kole a chodím do přírody, mé koníčky jsou plavání, výtvarka, tanec ve skupině SNEAKER, pionýr. Oblíbené barvy jsou černá, bílá a hořčicově žlutá, zvíře pes a nejraději jsem, když je na oběd svíčková s knedlíky.

Je mi 11 let, mám ráda hip hop, tancuji v taneční skupině SNEAKER, miluji zvířata a cestování, nebaví mě škola, mám úžasné kamarády, se kterými ráda chodím ven, můj sen je vidět Londýn, Amsterdam, Afriku.

Redaktor Armixxu
Veronika Hašková,
5. A -has-

Redaktor Armixxu
Lenka Vašíčková,
uč. -vaš-

Moc mě baví cestování a poznávání cizích zemí, ale mé nejmilejší místo je náš tábor v Orlických horách. Ráda čtu knížky, nejraději učím češtinu, chystám hry pro třídu a spoluvytvářím super časopis Armixx.

Rád fotím, umím jezdit na jednokolce, mám hudební sluch, hraji na klavír a všechny nástroje, na které se bubnuje – bicí, djeme, triangel, bonga, ozvučná dřívka. Mám rád psy ras: vlčák, husky, salašnický bernardýn, zlatý retrívr.

Redaktor Armixxu
Lukáš Polanský,
5. A -pol-

Učím matematiku a chemii na druhém stupni, ráda sportuji, v dětství jsem dělala sportovní gymnastiku, skládám origami, hraji scrabble, mám ráda ostrá jídla a černý humor, modrou barvu a Murphyho zákony a svou rodinu.

Šéfredaktor Armixxu Ivana Coufalová, uč. -couf-

Fotosoutěž Moje prázdniny

Chceš soutěžit i o prázdninách? Armixx ti to umožní!

Pošli nám jednu svoji nejlepší fotku z tvých prázdninových cest nebo dobrodružství!

VYBÍREJ PEČLIVĚ! HLAVNÍ VÍTEŽ MŮŽE BÝT JEN JEDEN!

ivana.coufalova@zsarmenska.cz

lenka.vasickova@zsarmenska.cz

Těšíme se

*Konec
školního
roku*

- Už jen vysvědčení
- A pak zazvoní letos naposledy...

*Úúúžasné
prázdniny*

- Putování po českých zemích
- Cesty do ciziny (konečně použiju angličtinu)
- Dobrodružství na táboře
- Skvělé prázdniny u dědečka a u babičky
- Lenošení, koupání, sportování a plno zážitků

*Nový
školní rok*

- Nová setkání s kamarády: S kým budu sedět v lavici?
- Noví učitelé: Budou dobří?
- Nové předměty: Bude mezi nimi nějaký zajímavý?
- Nové číslo Armixxu: Bude zase soutěž o pizzu?